

การจดทะเบียนเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน (Registration Statement)
และการออกหนังสือชวนให้ซื้อหลักทรัพย์ (Prospectus)

หมวดที่ 1

การจดทะเบียนเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน (Registration Statement)

หลักการในเรื่องการจดทะเบียนเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ซึ่งพอที่จะเทียบเคียงกับกฎหมายหลักทรัพย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ออกในปี ค.ศ. 1933 (Securities act 1933) หรือที่เรียกกันว่า (Truth in Securities Law) ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักทรัพย์และกิจการที่เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ทั้งนี้เพื่อประชาชนที่ได้รับการชักชวนให้ลงทุน มีรายละเอียดสำคัญที่ประกอบกิจการพิจารณาการลงทุนได้ และเพื่อห้ามการเสนอขายหลักทรัพย์ด้วยวิธีการหลอกลวงใด ๆ หรือทำการปฏิบัติที่ทำให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดหรือหลงผิดจากความเป็นจริง โดยไม่คำนึงว่าหลักทรัพย์ดังกล่าวอยู่ในข่ายที่ต้องจดทะเบียนหรือไม่¹ สำหรับมาตรการควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลยুক্তีหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ได้กำหนดมาตรการที่สำคัญไว้ 2 ประการ คือ

1. ก่อนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ผู้ออกหลักทรัพย์จะต้องจดทะเบียนหลักทรัพย์นั้นกับคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ตามรายการและรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น

1

Elmer L. Winter : Complete Guide to Making a Public

2. ในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ภายหลังจากที่จดทะเบียน
หลักทรัพย์นั้นแล้ว ผู้ออกหลักทรัพย์จะต้องจัดทำหนังสือชวณ แสดงรายการที่เป็นส่วน
หนึ่งของรายการที่ทงแสดงในรายการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ (Regis-
tration Statement) โดยจะต้องส่งมอบหนังสือชวณที่กล่าวถึงแก่ผู้ออกหลัก-
ทรัพย์ทุกราย ¹

ในหลักการนี้ต้องทำความเข้าใจให้ไควว่า หลักการกำหนดให้จดทะเบียน
เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนนั้น มีอยู่ที่การป้องกันารขาดทุนของผู้ลงทุนใน
หลักทรัพย์นั้น หรือเพื่อมิให้ผู้ถือหลักทรัพย์ถูกเอารัดเอาเปรียบ ที่จริงแล้วคณะ-
กรรมมาธิการ ไม่มีอำนาจที่จะไม่อนุมัติค่าของจดทะเบียนหลักทรัพย์ควยเหตุผลที่ว่า
หลักทรัพย์นั้น มีคุณภาพต่ำ หรือกิจการของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์มีโครงการใน
อนาคตหรือหนังสือชวณให้ขอหลักทรัพย์ไม่ดี แต่หลักการที่สำคัญคือ มีการเปิดเผย
รายละเอียดที่สำคัญ เพื่อให้ผู้ได้รับการชวณให้ขอหลักทรัพย์สามารถวิเคราะห์
คุณภาพของหลักทรัพย์นั้นตามหลักการที่ดีได้ ฉะนั้น หากการเปิดเผยข้อเท็จจริง
ได้เป็นไปตามมาตรฐานที่ใดกำหนดไว้แล้ว คณะกรรมมาธิการตลาดหลักทรัพย์จะ
ปฏิเสธไม่อนุมัติการจดทะเบียนหลักทรัพย์นั้น หรือห้ามการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่
กล่าวต่อประชาชนไม่ได้ ความเสี่ยงในการลงทุนนั้นจะตกแก่ผู้ลงทุนทั้งหมด อย่างไรก็ตาม
ก็ตามก็มีหลักการในการถือปฏิบัติว่า ถ้าออกมาปรากฏข้อเท็จจริงคาง ๆ ที่บริษัทผู้
ออกหลักทรัพย์แสดงไว้ในคำขอจดทะเบียนนั้น ผิดไปจากความเป็นจริงหรือไม่
สมบูรณ์เพียงพอทำให้ผู้ลงทุนเสียหาย ผู้ลงทุนนั้นมีสิทธิ์เรียกร้องค่าชดเชยสำหรับ
ความเสียหายที่ได้รับจากผู้ออกหลักทรัพย์ในการฟ้องร้องต่อศาลต่อไปได้ ²

¹ Buckley, Buckley, Plank : SEC Accounting, P. 8.

² Elmer L. Winter: Complete Guide to Making a Public
Stock Offering. P. 99.

จากหลักการดังกล่าวนี้เอง ได้ปรากฏเป็นหลักการในเรื่องการเสนอขาย
หลักทรัพย์ต่อประชาชนและหนังสือชวนในหมวด 3 ว่าด้วยการเสนอขายต่อประชาชน
และหนังสือชวนในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งได้กำหนด
หลักเกณฑ์ไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้รวมจัดตั้งบริษัทหรือบริษัทเสนอขายหุ้นหรือหุ้นกู้ต่อประชาชน
หรือบุคคลใด เว้นแต่จะได้ออกทะเบียนหนังสือชวนและส่งมอบหนังสือชวนต่อประชาชน
หรือบุคคลนั้น ๆ ด้วย หลักเกณฑ์ในมาตรา 24 ที่ กล่าวนี้จะเห็นหลักที่สำคัญ 3 ประการ
คือ

1. ในเรื่องของการส่งมอบหนังสือชวน
2. หนังสือชวนนั้นมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและ
3. นายทะเบียนรับจดทะเบียนหนังสือชวนนั้นแล้ว ¹

หมวดที่ 2

วิธีการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภายหลังจากที่ได้มีการกำหนดว่าการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนจะ
ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 แล้ว ในกฎหมายดังกล่าวได้

¹ สรุปการพิจารณาของพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด และร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..... พ.ศ.....)
โดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัท
พร้อมด้วยความเป็นมาและคำชี้แจงเรียกตามลำดับมาตรา สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร: กันยายน 2519 หน้า 41, 52.

กำหนดให้มีการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Commission) เพื่อเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์และกิจการที่เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน โดยให้มีรายละเอียดสำคัญที่ประกอบการศึกษาในการลงทุนได้อย่างเพียงพอ

การจัดเตรียมคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในรายละเอียดที่เกี่ยวกับรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 และระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์กำหนด โดยปกติการจัดเตรียมคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ และหนังสือชี้ชวนให้ซื้อหลักทรัพย์นั้น จะจัดทำร่วมกันระหว่างบริษัท ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัท ผู้จำหน่ายหลักทรัพย์ ที่ปรึกษากฎหมายของผู้จำหน่ายหลักทรัพย์ ผู้สอบบัญชีและวิศวกรที่เกี่ยวข้อง ทั้งจะมีการหารือกัน เพื่อให้คำแจ้งต่าง ๆ ในรายการจดทะเบียนมีน้ำหนัก และเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ตลอดจนในส่วนหนังสือชี้ชวนว่าได้ให้ข้อมูลที่สมบูรณ์แล้ว ¹

ข้อมูลต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์และหนังสือชี้ชวนตามรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 กำหนดให้ผู้ลงนามในแบบคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ จะต้องมีความผูกพันและรับผิดชอบในกรณีที่มีความผิด

1

Elmer L. Winter: Complete Guide to Making a Public Stock Offering. P. 106.

พลาคเกี่ยวกับข้อมูลหรือมีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้หมายถึงบุคคลที่ลงนาม
กรรมการ ผู้จักจำหน่ายหลักทรัพย์ ตลอดจนผู้สอบบัญชีรับอนุญาตและบุคคลที่เกี่ยวข้อง 1

การจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ให้ไซ้แบบรายการขอจดทะเบียนที่
คณะกรรมการการค้าหลักทรัพย์เป็นผู้กำหนด คือแบบ S. 1 (รายละเอียดใหญ่
ในหมวดค่าควย เรื่องแบบรายการการขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์) แบบ
รายการขอจดทะเบียนนี้เมื่อใ้จัดทำเสร็จแล้วให้ส่ง ไปยังสำนักงานคณะกรรมการ
การค้าหลักทรัพย์ โดยวันที่ยื่นคำขอจะถือเอาวันที่คณะกรรมการการค้าหลักทรัพย์ได้
รับคำขอจดทะเบียนและค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว 2

1

Ibid., P. 107.

หลักในเรื่องภาระความผูกพันและหน้าที่ความรับผิดชอบในทาง
กฎหมายนี้มีตัวอย่างในกรณีของ บริษัท Escott v. Bar Chris Construction
Co. โดยบริษัท Bar Chris Co. เป็นบริษัทเกี่ยวกับการก่อสร้างขนาดใหญ่
ซึ่งล้มละลายใน 17 เดือน หลังจากการเสนอขายหุ้นกู้ต่อประชาชน โดยในแบบ
คำขอจดทะเบียนได้แสดงงบการเงินไตรมาสแรก ซึ่งมียอดขายสูงกว่าความเป็นจริง
และแสดงหนี้สินที่เกิดขึ้นในภายหลัง (Contigent Liability) ค่ากว่าความเป็น
จริง ตลอดจนไม่ได้เปิดเผยข้อมูลที่มีความสำคัญต่อกิจการอีกหลายอย่าง ซึ่ง
ความผิดบริษัท กรรมการ เจ้าหน้าที่ของบริษัทที่ลงนามในแบบคำขอจดทะเบียน
ผู้สอบบัญชีและผู้จักจำหน่ายหลักทรัพย์อีก 8 คน ต้องรับผิดชอบโดยศาลเห็นว่า
จำเลยทั้งหมดละเลยหน้าที่ที่ควรตรวจสอบให้จริงที่แสดงไว้ในกรจดทะเบียน
การเสนอขายหลักทรัพย์ตามสมควร

2

Ibid., P. 106.

ข. ประเทศญี่ปุ่น

ในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนนั้น ตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1948 ได้กำหนดให้การเสนอขายหลักทรัพย์และการเสนอขายหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือแล้วต่อประชาชน ต้องจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์นั้นต่อกระทรวงการคลัง ทั้งส่วนใหญ่ก็เป็นไปในหลักการเดียวกันกับของประเทศสหรัฐอเมริกา แต่มีเรื่องที่น่าสนใจคือเรื่องหนึ่ง ก็ ในการเสนอขายหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือมาแล้วต่อประชาชน (Secondary Distribution) ซึ่งจะต้องจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์นั้น ในระบบของญี่ปุ่น ผู้จดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นเดิมที่นำหลักทรัพย์นั้นออกขาย แต่ต้องเป็นบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ที่จะเป็นผู้ยื่นขอจดทะเบียน การเสนอขายหลักทรัพย์ โดยผู้ถือหุ้นเดิมที่จะเสนอขายหลักทรัพย์นั้น จะต้องร้องขอต่อบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ให้ไปจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ของตนต่อกระทรวงการคลัง วิธีการนำผู้ถือหุ้นเดิมนั้นเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ที่บริหารงานบริษัทย่อมจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว และบริษัทปฏิเสธที่จะขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ให้ ผู้ถือหุ้นเดิมนั้นก็ต้องยกเลิกการเสนอขายหลักทรัพย์ของตน ¹

ค. ประเทศอังกฤษ

ในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนในประเทศอังกฤษ บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ที่เสนอขายต่อประชาชน จะต้องจัดทำหนังสือชี้ชวนที่มีรายการตามที่พระราชบัญญัติบริษัทจำกัด กำหนดและจดทะเบียนต่อกรมการค้า (Department

¹

Misao Tatsuta: Securities Regulation in Japan, P.

of Trade) และต้องจัดทำหนังสือขรรณกามที่ระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ กำหนด (The Requirement for Admission of Securities to Listing) ข้อมูลทาง ๆ ที่ตลาดหลักทรัพย์ให้เปิดเผยในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน เป็นมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไป และเป็นมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล (Standards of Disclosure) ที่สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด¹

สำหรับวิธีการขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนในประเทศ อังกฤษตามพระราชบัญญัติบริษัทจำกัดนั้น ได้กำหนดเป็นเรื่องของการจดทะเบียนหนังสือ ขรรณและการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอในหนังสือขรรณ โดยได้กำหนดให้บริษัท กรรมการของบริษัท หรือผู้ที่ได้อนุญาตเป็นผู้นับค่าขอจดทะเบียนหนังสือขรรณทอนายทะเบียนบริษัทจำกัด²

ง. คามวิธีการในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521

วิธีการขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน สำหรับในกรณี ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ไม่ได้ให้ความสำคัญสำหรับในเรื่องของการยื่น ขอจดทะเบียนในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน แต่ได้ให้ความสำคัญในเรื่อง ของการจดทะเบียนหนังสือขรรณและการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอในหนังสือขรรณ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนของการยื่นค่าขอจดทะเบียนในหนังสือขรรณไว้ โดย มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ได้กำหนดให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัท หรือกรรมการของบริษัท ท้องขอจดทะเบียนหนังสือขรรณทอนายทะเบียนภายใน

¹ Barry A.K. Rider: The Regulation of the British Securities Industry (London: Oyez publishing Limited April 1979) P. 6.

² Section 41 Companies Act 1948 Palmer's Company Law (London: Sterven and Sons Limited, 1976) P. 1030.

14 วัน นับแต่วันทำหนังสือช้วน วันทำหนังสือช้วนคือวันทูลเริ่มจัดตั้งบริษัทหรือ
กรรมการของบริษัททุกคนลงลายมือชื่อครบถ้วนในหนังสือช้วนนั้น 1 ทั้งนี้ ใ้กำหนด
วิธีการลงลายมือชื่อไว้ควรวา สำหรับการขอทะเบียนหนังสือช้วนนั้น ให้ลงลายมือชื่อ
โดยมีพยานอย่างน้อย 2 คน ลงลายมือชื่อรับรอง

นอกจากนั้นแล้วกระทรวงพาณิชย์ได้ออกกฎกระทรวงตามความในพระราช-
บัญญัติมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ลงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2522 กำหนด
เรื่องการขอจดทะเบียนโดยให้ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องยื่นคำขอจดทะเบียน 2 ต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่กรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์ หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในจังหวัดที่ผู้ขอจดทะเบียนมีภูมิลำเนาอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ก็ได้ ในกรณี
ที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องยื่นคำ
ขอจดทะเบียนตามทูลกล่าวเพิ่มชื่อนี้ 1 ชุด เป็นฉบับโดยผู้ขอจดทะเบียนลงลายมือชื่อ
รับรองว่าผู้พิมพ์ถูกต้องตรงกับต้นฉบับ 3

1 พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด. ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับพิเศษ เล่มที่
95 ตอนที่ 149 วันที่ 25 ธันวาคม 2521.

2 ให้ระเบียบ บมจ 103 สำหรับคำขอจดทะเบียนหนังสือช้วนใหม่หรือ
และให้ระเบียบ บมจ 104 สำหรับคำขอจดทะเบียนหนังสือช้วนในข้อผูกตามประกาศ
กระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดแบบพิมพ์ ฉบับลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2522.

3 กฎกระทรวง (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัท
มหาชนจำกัด พ.ศ. 2521. ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 114
วันที่ 15 กรกฎาคม 2522.

ผู้มีหน้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนนั้นเมื่อพิจารณาถึงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน เราสามารถแยกกลุ่มของบุคคลออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มของบุคคลในบริษัทซึ่งหมายถึงผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทหรือกรรมการบริษัทตามความหมายในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด
2. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่นำหุ้นนั้นออกเสนอขายแก่ประชาชน
3. ผู้จักจำหน่ายหลักทรัพย์นำหลักทรัพย์นั้นมาเสนอขายต่อประชาชน

เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มของบุคคลดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า

ก. สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทแล้ว หากพิจารณาในมาตรา 24 และ มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ได้กำหนดหลักการไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทหรือบริษัทเสนอขายหุ้นหรือหุ้นกู้ต่อประชาชนหรือบุคคลใด ๆ เว้นแต่ได้จดทะเบียนเป็นหนังสือชวชน หรือส่งมอบหนังสือชวชนนั้นต่อประชาชนหรือบุคคลนั้น ๆ หนังสือชวชนมีลายมือชื่อผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทหรือกรรมการทุกคน แล้วแต่กรณีพร้อมพยาน 2 คน ลงลายมือชื่อรับรอง แล้วนำไปขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนกระทรวงพาณิชย์ ภายใน 14 วัน นับแต่วันทำหนังสือชวชนนั้นจะเห็นได้ว่าบุคคลผู้มีหน้าที่จดทะเบียนขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทและกรรมการของบริษัท

ข. ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเดิมรายใหญ่ให้นำหุ้นของตนออกขาย หากพิจารณาตามคำวินิจฉัยของกระทรวงพาณิชย์ตามที่โลกกล่าวมาแล้วข้างต้น ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเดิมสามารถนำหุ้นของตนออกมาขายได้และไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนหนังสือชวชนต่อกระทรวงพาณิชย์ ภาระหน้าที่ในเรื่องของผู้ถือหุ้นเดิมซึ่งต้องมีหน้าที่จดทะเบียนหนังสือชวชนหรือไม่นั้น หากพิจารณาตามความเห็นดังกล่าวก็ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องไปจดทะเบียน ทั้งพิจารณาประกอบกับในบทบัญญัติของกฎหมายเองก็ได้กำหนดหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวด้วย

ค. ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ เมื่อพิจารณาถึงบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติ
 บริษัทมหาชนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มิได้กำหนดหน้าที่ของผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ที่จะ
 ต้องเป็นผู้ยื่นขอจดทะเบียนหนังสือขาน ในการที่จะนำเสนอขายหลักทรัพย์ต่อ
 ประชาชน แต่อย่างไรก็ตามก็มีประเด็นพิจารณาอยู่ว่าสำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับผู้จัด
 จำหน่ายหลักทรัพย์นั้นได้มี พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์
 และเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 ใช้อยู่ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยเป็น
 พนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมการดำเนินกิจการประเภทนี้ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา
 47 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และเครดิต-
 ฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 ได้กำหนดไว้ว่า ในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ บริษัท
 หลักทรัพย์ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด
 ด้ยความเห็นชอบของรัฐมนตรี¹ แต่ในปัจจุบันนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย ยังมีได้
 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์แก่ประชาชนแต่ประการใด
 อยางไรก็ตาม หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย มีความ
 ประสงค์ที่จะควบคุมในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนอีกทางหนึ่งแล้ว ก็สามารถ
 ที่จะดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวออกมา

สำหรับในเรื่องการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้บริษัทหลักทรัพย์
 ปฏิบัติตามนี้ ได้เคยมีเรื่องการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระยะหนึ่ง คือ ใน
 ปี พ.ศ. 2519 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ ธนาคาร
 แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบ
 เกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาต หรือในฐานะผู้ออกหลักทรัพย์ ตลอดจน
 จนเป็นผู้ดูแลในเรื่องของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์อยู่ด้วย

¹ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจ
 เครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่
 74 วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 หน้า 68.

ตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ได้มีการร่วมกันพิจารณาในเรื่องการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ทั้งนี้ โดยมีเหตุผลและหลักการที่ว่าควยปรากฏว่าในระยะที่ผ่านมากิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อประชาชนมากขึ้น ขณะเดียวกันการควบคุมจากทางกรมมีน้อยมาก เพราะขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ในเรื่องนี้ การควบคุมในปัจจุบันเท่าที่ดำเนินการอยู่ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งทำหน้าที่ตรวจรายการที่ระบุไว้ในหนังสือชวนให้ครบถ้วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น (ในระยะเวลานั้น) นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ แต่ยังมีใ้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมแก่ประการใด ดังนั้นขั้นตอนในการปฏิบัติการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อประชาชนโดยถูกต้องจึงมีใ้กำหนดเป็นการทั่วไป หากเกิดความเสียหายขึ้นผลกระทบจะเกิดกับประชาชนผู้ลงทุน ซึ่งเป็นผู้ซื้อหุ้นโดยส่วนรวม และส่งผลสะท้อนไปสู่ตลาดรองหรือตลาดหุ้นได้ในที่สุดตลาดหลักทรัพย์อาทิอำนาจตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 จึงใ้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง เรียกว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ประกอบด้วยผู้แทนจากสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมไทยเงินทุนและจัดจำหน่ายหลักทรัพย์าร่วมกันพิจารณา โดยคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้น ได้มีการประชุมกันตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 และเสร็จสิ้นการประชุมเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519 และมีข้อยุติในเรื่องความพยายามที่จะตั้งหน่วยพิเศษขึ้นมาดูแลในเรื่องนี้โดยใ้หน่วยงานที่กล่าวมีข้อบ่งชี้และหน้าที่ของหน่วยงานที่จะจัดตั้งขึ้นดังนี้

๙

1 บันทึกสรุปการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ฉบับลงวันที่ 12 กันยายน 2520 ส่วนวิเคราะห์ ตลาดหลักแห่งประเทศไทย

ข้อบัญญัติของหน่วยงานที่จะจัดตั้งขึ้น

โดยที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่า ภารกิจของการเสนอขายหลักทรัพย์ตามบทบัญญัติของกฎหมายหลายแห่ง คือ

1. กระทรวงพาณิชย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ความคุ้มครองในการจดทะเบียนบริษัท การเพิ่มทุนหรือการออกหุ้น โดยเมื่อออกหลักทรัพย์แล้วที่ออกไปจดทะเบียนหนึ่งสัปดาห์ของบริษัทรายและหนึ่งสัปดาห์ในชื่อหลักทรัพย์ต่อกระทรวงพาณิชย์ก่อนการนำออกโฆษณา

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย ตามข้อ 4 (8) แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ในอำนาจในการควบคุมบริษัทที่รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ให้ต้องคำนึงการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ความเห็นชอบของรัฐมนตรี

3. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ในอำนาจในการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในฐานะ จะสามารถควบคุมได้ เฉพาะการเสนอขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนบริษัทรับอนุญาตและบริษัทหลักทรัพย์ เท่านั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า ปัจจุบันมีผู้ออกหลักทรัพย์ เสนอขายต่อประชาชนมากขึ้น จึงเห็นควรกำหนดหน่วยงานในรูปของ "คณะกรรมการเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน" โดยมีศูนย์กลางต่อไปเป็นกรรมการ

1. กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์
2. กระทรวงการคลัง
3. ธนาคารแห่งประเทศไทย
4. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ เป็นเลขาธิการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีชื่อเรียกชื่อว่า ดังนี้

1. กำกับ เกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

2. ควบคุมการเปิดเผยข้อมูล ตลอดจนการออกหนังสือชี้ชวนใหม่ ข้อเสนอที่ถูกต้องและเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน

3. เป็นแหล่งประมวลข้อมูลเสนอขาย เกี่ยวกับการออกหลักทรัพย์ เสนอขายต่อประชาชนและจัดการเผยแพร่ ข้อเสนอที่ดีมีประโยชน์ เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบ

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจในการจัดตั้งคณะกรรมการ
ดังกล่าวนี้ ในชั้นนี้การคว่ำบาตรการขอเชคหน้าที่ข้างต้นจะเป็นไปในลักษณะ
การรวมมือจากส่วนงานที่เกี่ยวข้องของรวมเป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดนี้ ใน
ทางปฏิบัติจึงมีลักษณะเป็นศูนย์กลาง ซึ่งหากผู้ออกหลักทรัพย์หรือผู้จำหน่าย
หลักทรัพย์ใดก็ตามดำเนินการตามขั้นตอนของแนวทางที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ
พิจารณาหลักทรัพย์โดยคณะกรรมการชุดนี้เรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นยอมเป็น
การสะดวกและรวดเร็ว เมื่อผู้ยื่นจดทะเบียนหนังสือชวามขอส่วนงานต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้นยังจะได้รับความสะดวกในกรณีดังต่อไปนี้

1. การยื่นขอรับบัตรส่งเสริมต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
2. การยื่นขอเงินอุดหนุนจากเงินนอกงบประมาณแห่งประเทศไทย
3. การยื่นคำขอให้รับหลักทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์
รับอนุญาตตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ ผู้ใดมีความเห็นว่า ผู้หลักทรัพย์ที่ใดผ่านการพิจารณาของคณะ-
กรรมการชุดนี้แล้ว จะเป็นหลักทรัพย์ที่สมควรแก่การลงทุนเสมอไป ในที่นี้
ให้หมายความว่าการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนรายอื่นใด คำเนิน
การตามขั้นตอนและแนวทางที่กำหนดไว้ และหนังสือชวามใดที่มีการเปิดเผยขอ
มูลที่ครบถ้วนและเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนทั่วไปแล้ว"

อย่างไรก็ตามแม้ว่าในทางปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างแท้จริง
แตผลของการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย-
ไทยก็ได้นำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อประชาชน
โดยใช้วิธีการขอความร่วมมือดังนี้

"เพื่อเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนผู้ลงทุนในหลักทรัพย์
ประเภทต่าง ๆ และเพื่อประโยชน์ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จำหน่ายต่อประชาชน
เมื่อบริษัทใดมีความประสงค์จะออกหลักทรัพย์ใหม่หรือนำหลักทรัพย์จากผู้อื่น
เดิมบางส่วนออกเสนอขายต่อประชาชนไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มทุนหรือต้องการจะ
กระจายหุ้น เพื่อให้เป็นบริษัทมหาชนก็ตาม บริษัทผู้จำหน่ายหลักทรัพย์ควร
จะต้องผ่านวิธีการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ดังนี้

1. ก่อนการโฆษณาชวนให้ซื้อหุ้น

1.1 บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทสมาชิกหรือบริษัทหลักทรัพย์
ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้จัดจำหน่ายหรือผู้รับประกันการขาย ไปรคแรงให้ตลาดหลักทรัพย์
ทราบ (ตามแบบรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดจำหน่าย) ตามที่กล่าวในข้อ 1.2
ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนวันที่จะทำการโฆษณาเผยแพร่ต่อประชาชน
โดยจัดส่ง

1.1.1 สำเนารายงานการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเพื่อลงมติ
พิเศษในการออกหลักทรัพย์

1.1.2 สำเนาหนังสือสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบริษัท
จัดจำหน่ายหลักทรัพย์กับผู้ออกหลักทรัพย์ รวมทั้ง
สำเนาสัญญาหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดจำหน่าย
หลักทรัพย์รายวันกับบุคคลอื่น

1.1.3 ร่างหนังสือขออนุญาตในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์นั้น

1.2 ผู้หน้าที่แจ้งตามข้อ 1.1 อาจแยกออกได้เป็นในกรณีต่าง ๆ

ดังนี้

1.2.1 การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์
รับอนุญาต บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์เป็นผู้ออก

1.2.2 การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์โดยสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นผู้จัดจำหน่าย
ให้สมาชิกเป็นผู้ออก พร้อมทั้งให้แบบรายละเอียด
การพิจารณาธรรมเนียมในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
ครั้งนั้นนอกเหนือจากเอกสารต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น

1.2.3 การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของผู้ออกหลักทรัพย์มีความ
ประสงค์หรือมีการระบุมิว่าจะให้นำหลักทรัพย์นั้น
มาออกจดทะเบียนหรือขอรับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทยในโอกาสต่อไป ในบริษัท
ผู้ออกหลักทรัพย์เป็นผู้ออก พร้อมทั้งแนบเอกสาร
ที่กล่าวข้างต้น ตลอดจนขอความที่จะใช้โฆษณา
หนังสือ เพื่อป้องกันกรณีในอนาคตซึ่งอาจก่อให้เกิด
ความเข้าใจผิดของผู้ลงทุน โดยมีกฏนำชื่อ
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไปกล่าวอ้าง

อนึ่ง แม้อำนาจขอเท็จจริงการกำหนดให้ยื่นคำขออนุญาตหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทยจะยังไม่มื่ออำนาจตามกฎหมายในขณะนั้นก็ตาม แต่อาจกำหนด
เป็นนโยบายในการพิจารณาหลักทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์
รับโอนมูลค่า หากผู้ออกหลักทรัพย์ใดเข้าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติ
เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างถูกต้องครบถ้วนแล้ว เมื่อมีการนำหลักทรัพย์นมายื่นขอจก
ทะเบียนหรือขอรับโอนมูลค่า ศาลหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะพิจารณาด้วยดี

2. เมื่อเปิดรับการจองหนี้แล้ว ผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งตามที่ระบุไว้ใน
ข้อ 1 ในรายงานให้ศาลหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทราบภายใน 30 วัน นับ
แต่วันเปิดรับการจองหนี้ (ตามแบบรายงานผลการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อ
ประชาชน) ในขอเท็จจริงต่อไปนี้

2.1 จำนวนรายและจำนวนหนี้ที่ได้รับยื่นเสนอขอ

2.2 จำนวนรายและจำนวนหนี้ที่ได้รับการจัดสรร ในกรณีบริษัท
ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ใช้วิธีการประกันผลการขาย หากหลักทรัพย์ที่เสนอขาย
นั้นมีผู้จองขอไม่หมดบริษัทผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์จะต้องรับภาระชื้อหลักทรัพย์
ส่วนที่เหลือตามสัญญาหรือข้อตกลง ในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ก็ให้ระบุจำนวน
หนี้และจำนวนเงินส่วนที่รับภาระนั้นไว้ชัดเจนด้วย

2.3 กรณีที่ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์มีการกู้ยืมเงินเพื่อการซื้อ
หลักทรัพย์ที่จัดจำหน่ายนั้นหรือมีเงินง้อหรือข้อตกลงเกี่ยวกับภาระที่จะรับชื้อคืน
หลักทรัพย์ที่จัดจำหน่ายนั้น ก็ให้แจ้งจำนวนหนี้และจำนวนเงินที่ได้มีการกู้
ยืมและที่ไต่จำหน่ายไปตามที่กล่าวข้างต้นด้วย

สำหรับเอกสารต่าง ๆ ที่ได้รับตามข้อ 2 ศาลหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทยจะใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ภายในศาลหลักทรัพย์ นอก
จากนั้นก็จะเปิดเผยให้ผู้ลงทุนและผู้ออกหลักทรัพย์ได้ทราบโดยทั่วกัน เพื่อนำ
ไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุนและออกหลักทรัพย์ตามความเหมาะสมใน
โอกาสต่อไปด้วย

3. การติดตาม สำหรับบริษัทที่จัดจำหน่ายหลักทรัพย์โดยแสดงความ
ประสงค์ว่าจะนำหลักทรัพย์มายื่นคำขอจดทะเบียนหรือรับโอนมูลค่าต่อศาลหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทยในโอกาสต่อไปนี้ ศาลหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะได้อธิ
บายตามการดำเนินงานของบริษัทที่กล่าว และแจ้งให้บริษัทที่กล่าวมายื่นคำขอจก
ทะเบียนหรือรับโอนมูลค่าต่อศาลหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยภายใน เวลาที่บริษัท

โฆษณา ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้บริษัทดังกล่าวแอบอ้างชื่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้เจ้าหน้าที่หลักทรัพย์ได้โดยมิได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของผูกลงทุนทั่วไป" ¹

หมวดที่ 3

รายการในการจดทะเบียน

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

รายการรายละเอียดที่ควรปรากฏอยู่ในแบบคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน หรือ (Registration Statement) โดยรายละเอียดที่แสดงใน Registration Statement กำหนดอยู่ในแบบ S. 1 สำหรับใช้ในการจดทะเบียนหลักทรัพย์ทั่วไป แบบดังกล่าวนี้จะกำหนดแต่ละรายการที่ต้องแสดงพร้อมด้วยคำอธิบายอย่างละเอียด โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นรายการที่ต้องแสดงในหนังสือชวชน อีกส่วนหนึ่งเป็นรายการที่ไม่ต้องปรากฏในหนังสือชวชน รวมกันเป็น Registration Statement ทั้งหมด โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการที่ต้องแสดงในหนังสือชวชน ²

1. ราคาเสนอขาย ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดงเกี่ยวกับราคาเสนอขาย โดยแยกเป็นราคาเสนอขายต่อประชาชน คาร์บประมาณการหรือ ความหนาขายต่อ 1 หน่วยและยอดรวมทั้งหมด

¹ บันทึกขอความร่วมมือให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ฉบับลงวันที่ 27 มีนาคม 2521 ส่วนวิเคราะห์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

² Elmer L. Winter: Complete Guide to Making a Public Stock Offering P. 112-135.

2. วิธีการจัดจำหน่าย ผู้จดทะเบียนจะต้องแสดงเกี่ยวกับวิธีการจำหน่าย เช่น ถ้าจำหน่ายผ่านผู้รับประกันการซื้อจะต้องระบุชื่อและจำนวนหลักทรัพย์ที่ผู้รับประกันการซื้อ รับประกันรวมทั้งวิธีการรับประกันส่วนลด และค่าธรรมเนียมที่ผู้รับประกันการซื้อ โคลงกลงกับผู้ค้าหลักทรัพย์ที่เข้าร่วมกันในการจำหน่ายหลักทรัพย์นั้น

3. จุดประสงค์ของการจำหน่ายหลักทรัพย์ ในการที่ผู้จดทะเบียนจะต้องแสดงเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะนำไปใช้ในแต่ละโครงการ และถ้ามีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ระดมไปลงทุนในสินทรัพย์ที่นอกเหนือจากการประกอบธุรกิจธรรมดาของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์แล้ว จะต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่กล่าวพร้อมควมราคาซื้อของเจ้าของควม

4. การขายที่ไม่ต้องชำระค่าเงิน ในกรณีดังกล่าวผู้จดทะเบียนจะต้องอธิบายถึงวัตถุประสงค์ทั่วไป และเหตุผลของการเสนอขายควม

5. โครงสร้างเงินทุน ผู้จดทะเบียนจะต้องแยกรายละเอียดออกเป็นแต่ละประเภทของหลักทรัพย์ ทุนที่จดทะเบียนจำนวนที่นำออกจำหน่ายแล้ว และจำนวนหลักทรัพย์ทั้งหมดที่ยังคงเหลืออยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลักทรัพย์ในครั้งที่จดทะเบียนได้ทั้งหมด

6. สรุปเปรียบเทียบรายได้ของผู้จดทะเบียน ผู้จดทะเบียนจะต้องทำสรุปเปรียบเทียบรายไคของงบดุลของบริษัทและบริษัทในเครือ (Subsidiary Company) ในระยะเวลาที่ผ่านมา ในการนี้ควรจะต้องชี้แจงหรืออธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงนั้นได้ รวมทั้งมูลค่าขายสุทธิ รายไคดำเนินการ ทุนของสินค้าขาย รายจ่ายดำเนินการ ค่าดอกเบี้ย ภาษีรายไค และในกรณีที่หลักทรัพย์ของผู้จดทะเบียนเป็นประเภทหุ้นสามัญจะต้องแสดงรายไคต่อหุ้น รวมเงินปันผลที่ประกาศจ่ายภายใน 5 ปี ที่ผ่านมา (ถ้ามี) และในกรณีที่หุ้นกู้หรือหุ้นบุริมสิทธิจะต้องแสดงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่จะจ่ายต่อปี เป็นต้น

7. การจัดตั้ง บุชจกหะเป็นจะตองแถงเกียวกัการจัตั้งกิจการ เป็นกันาว่าปัทจกตงลักษณะของกิจการ ชื่อของรัฐหรือชื่อของรัฐบัญญัติที่บุชจกหะเป็น อยู่ในความควบคุม ชื่อของบริษัทในเครือ บุชจกหะเป็นจะตองแสดงรายช้อและ ความสัมพันธ์ระหว่างกันเช่น จำนวนหุ้นที่บริษัทในเครือ (Subsidiary Company) ถือ อยู่ในครอบครองที่มีสิทธิออกเสียงใ้ (Voting Securities)

8. ประเภทหรือลักษณะของธุรกิจที่ประกอบ ในการนี้บุชจกหะเป็นจะ ตองอธิบายโดยยอถึงธุรกิจและโครงการของบริษัทและบริษัทในเครือ ทั้งนี้ หมายความว่า รวมถึงการแข่งขันกับบริษัทอื่นที่คล้ายคลึงกัน และฐานะใ้เปรียบและเสียเปรียบของ บุชจกหะเป็นในประเภทอุตสาหกรรมนั้นด้วย

9. ประเภทของทรัพย์สิน บุชจกหะเป็นจะตองบรรยายสั้น ๆ เกี่ยวกับ การผลิต เกี่ยวกับสถานที่ และลักษณะสถาพของโรงงาน เครื่องจักร หรือสิ่งหาวิม- ทรัพย์สินสำคัญ ตลอดจนกำลังผลิตและปริมาณการผลิต เป็นต้น

10. กิจการใหม่ ในกรณีที่บุชจกหะเป็นจัดตั้งไ้มานานไม่ถึง 5 ปี จะตองแถงขอความเกี่ยวกับช้อของบุช เริ่มกการจำนวนเงินหรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ที่ บุชเริ่มกการไ้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมจากบุชจกหะเป็นประเภท และมูลค่าของ สินทรัพย์ โดยการไ้หรือปลดไ้คืนที่บุชจกหะเป็นไ้รับหรือกำลังจะไ้รับ และใน กรณีที่เพิ่มการช้อสินทรัพย์จากบุช เริ่มกการคณหนึ่งกนไ้จะตองแถงราคาและหลักการในการ ใ้ราคานั้นด้วย

11. คติที่ค้างอยู่ทศาล ในกรณีที่บุชจกหะเป็นหรือบริษัทในเครือ กำลัง อยู่ในระหว่างการดำเนินการคติฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง จะตองอธิบายโดยยอเกี่ยวกับคติเหล่านั้น ซึ่งตองรวมถึง ชื่อของศาล ความและเรื่องราวของการ ฟ้องร้องด้วย

12. หุ้่นหุ้่น ในกรณีที่เป็นการขอจดทะเบียนหุ้่นหุ้่น ผู้ขอจดทะเบียนจะ
ต้องแสดงเกี่ยวกับประเภทของหุ้่น สิทธิในเงินปันผล สิทธิในการออกเสียง สิทธิใน
การจองหุ้่น สิทธิในการแปลงสภาพหุ้่น การเรียกชำระค่าหุ้่นในครั้งต่อไป (ถ้ามี)
และในกรณีที่สิทธิต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในอาชีวะมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยวิธีนอกเหนือจาก
มติข้างมากของผู้ถือหุ้นจะต้องระบุไว้ควรวางจะทำอย่างไรและวิธีการเป็นอย่างไบบ้าง

13. หุ้่นสินระยะยาว ในกรณีที่เป็นการขอจดทะเบียนหลักทรัพย์ประเภท
หุ้่นสินระยะยาว จะต้องกล่าวถึงอัตราดอกเบี้ยดอกเบี้ย วิธีไถ่ถอน กำหนดเวลาที่จะ
ต้องไถ่ถอน รายละเอียดอื่น ๆ ที่สำคัญ เป็นต้น วิธีทวงเงินคืนสะสมไว้เพื่อชำระ
หุ้่น ขอกำหนดเกี่ยวกับการกู้ยืมครั้งต่อไป หรือขอกำหนดเกี่ยวกับการออกหลัก-
ทรัพย์ของผู้ขอจดทะเบียน

14. หลักทรัพย์ประเภทอื่น ในกรณีที่เป็นการขอจดทะเบียนหลักทรัพย์ประเภทอื่นจะต้อง
แสดงโดยขอเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือหลักทรัพย์นั้น ๆ ในทำนองเดียวกับข้อกำหนดใน
ข้อ 12

15. กรรมการและพนักงานบริหาร ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดง
รายชื่อของกรรมการ และพนักงานบริหารทั้งหมด รวมถึงบุคคลที่ได้รับเลือกเข้า
รับตำแหน่งที่กล่าว พร้อมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานของแต่ละคน และอาชีพหลัก
ของพนักงานบริหาร และได้รับเลือกมาเป็นพนักงานบริหาร ในระยะเวลา 5 ปี
ที่ผ่านมา

16. เงินเดือนของกรรมการและพนักงานบริหาร ผู้ขอจดทะเบียน
จะต้องแจ้งเกี่ยวกับเงินเดือนที่จะจ่ายให้แก่กรรมการแต่ละคนในปีที่ผ่านมาและแก่
พนักงานบริหารที่ได้รับเงินเดือนสูงสุด 3 คนแรก ซึ่งเมื่อรวมเงินที่ได้รับจาก
ตำแหน่งต่าง ๆ แล้วได้รับเงินเกินกว่า 300,000 เหรียญต่อปี พร้อมทั้งรายชื่อของ
บุคคลเหล่านั้น นอกจากนี้จะต้องแจ้งยอดรวมของผู้มีเงินเดือนของเงินเดือนของผู้ขอ

ทะเบียนต้องจ่ายให้กรรมการและพนักงานบริหารทั้งหมด พร้อมนี้จะต้องแจ้งเกี่ยวกับเงินเลี้ยงชีพ เมื่อออกจากงาน กรรมการและพนักงานบริหาร 3 คนแรก มีสิทธิจะไต่รับและอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ผู้จดทะเบียนประสงค์จะจ่ายให้ในอนาคต

17. สิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ ผู้จดทะเบียนจะต้องแถลงเกี่ยวกับสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ของกรรมการและพนักงานบริหาร โดยแยกเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

18. ผู้ถือหลักทรัพย์รายใหญ่ ผู้จดทะเบียนจะต้องแจ้งรายชื่อของผู้ถือหลักทรัพย์รายใหญ่ ซึ่งหมายถึงผู้ถือหลักทรัพย์ประเภทที่มีสิทธิออกเสียงได้เกินกว่าร้อยละ 10 ของหลักทรัพย์ประเภทนั้น ทั้งหมดและจำนวนของหลักทรัพย์ในแต่ละประเภท หนึ่งหุ้น ที่ถือโดยกรรมการและพนักงานบริหารของผู้จดทะเบียนและบริษัทในเครือ

19. ผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของบุคคลบริหารในธุรกิจบางประเภท ผู้จดทะเบียนจะต้องแถลงโดยย่อเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่สำคัญในนามของบริษัทหรือบริษัทในเครือ ในระหว่าง 3 ปี ที่ผ่านมาหรือในระยะต่อไป ซึ่งกรรมการหรือพนักงานบริหารหรือผู้ถือหลักทรัพย์รายใหญ่มีส่วนได้เสียอยู่ด้วย

20. งบการเงิน ผู้จดทะเบียนจะต้องแสดงงบการเงินตามรายการที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากที่ปรากฏในแบบคำขอจดทะเบียน รายการที่ไม่ต้องปรากฏอยู่ในหนังสือชี้ชวน

21. ข้อตกลงเกี่ยวกับการขาย ผู้จดทะเบียนจะต้องแถลงโดยย่อเกี่ยวกับข้อตกลงใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์จะจำกัดหรือควบคุมการจำหน่ายหลักทรัพย์ ประเภทเดียวกับของกิจการอื่น ๆ หรือเพื่อตรึงราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์ที่เสนอขายนั้นด้วย หากทราบ

22. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการออกจำหน่ายหลักทรัพย์ ผู้จดทะเบียนจะต้องแถลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการออกจำหน่ายหลักทรัพย์ของผู้จดทะเบียน นอกเหนือจากที่นายหน้าและคาร์ปประกันการซื้อขาย

23. ความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญที่อ้างถึงในคำขอจดทะเบียน (Registration Statement) ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดงย่อ ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญที่รับรองรายการที่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนกับผู้ขอจดทะเบียนหรือบริษัทในเครือ

24. การขายแก่นายหน้าซื้อขายหุ้นที่เชี่ยวชาญในหุ้นบางประเภท (Specialist) ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดงรายชื่อของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนอกเหนือจากผู้รับประกันการซื้อขายหรือผู้จัดหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของผู้ขอจดทะเบียนภายในระยะเวลา 6 เดือน ที่ผ่านมาในราคาพิเศษแตกต่างจากราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

25. การขายหลักทรัพย์ที่ไม่อยู่ในรายชื่อที่ขอจดทะเบียนในกรณีที่มีการขายหลักทรัพย์ที่ได้รับการยกเว้นจากการจดทะเบียนในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับวันที่ขายประเภทและจำนวนของหลักทรัพย์ ชื่อของผู้รับประกันการซื้อขาย (ถ้ามี) และชื่อของผู้ลงทุนในหลักทรัพย์นั้นด้วย

26. บริษัทในเครือ (Subsidiary Company) ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดงรายชื่อและความเกี่ยวเนื่องของบริษัทในเครือทั้งหมด ตลอดจนชื่อของรัฐและกฎหมายที่ควบคุมการดำเนินงานของบริษัทเหล่านั้น

27. เอกสิทธิ์และสัมปทาน (Concession) ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนหรือตัวแทนบริษัทในเครือได้รับเอกสิทธิ์หรือสัมปทานประเภทใดประเภทหนึ่ง ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องแสดงโดยย่อเกี่ยวกับเอกสิทธิ์หรือสัมปทานที่ได้รับนั้นด้วย

28. การประกันการเสียหายโดยกรรมการหรือพนักงานชั้นบริหารของผู้จดทะเบียนจะต้องแสดงโดยย่อถึงลักษณะหรือขอบเขตของการประกันการเสียหายของกลุ่มบุคคลที่กล่าว

29. การแสดงทางบัญชี ในกรณีที่จะนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการขาย
หลักทรัพย์ไป เครดิตบัญชีอื่นนอกจากบัญชีเงินทุน (Capital gain account)
ผู้จดทะเบียนจะต้องแสดง โดยยอดบัญชีเหล่านี้และจำนวนเงินที่ไป เครดิตบัญชีอื่น

30. งบการเงินและเอกสารอื่น ๆ ผู้จดทะเบียนจะต้องแสดงรายชื่อ
ของงบการเงิน และเอกสารต่าง ๆ ที่นำมาจดทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งของคำขอจดทะเบียน
ด้วย ซึ่งจะรวมถึงงบกำไรขาดทุน งบดุล งบกำไรสุทธิ และงบกำไรขาดทุนรวม และราย
ละเอียดอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในแบบ

ข. ประเทศไทย

รายการรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในแบบคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ในแบบ Form II ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงการคลัง แบบ
ที่กล่าวนี้จะกำหนดรายการที่ต้องแสดงพร้อมด้วยคำอธิบายอย่างละเอียด ซึ่งส่วนหนึ่ง
เป็นรายการที่แสดงในหนังสือชวน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับตัวบริษัท ซึ่งรวมทั้งวันที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท
วัตถุประสงค์ในการจดทะเบียน จำนวนทุนจดทะเบียน โครงสร้างของเงินทุน รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น ราคาหุ้นในตลาดรวมทั้งเงินปันผล กรรมการและผู้สอบบัญชี
ของบริษัทและรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ระดับบริหาร
2. ประวัติความเป็นมาของบริษัทตลอดจนการดำเนินงานของบริษัททั้งหมด
3. รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจประกอบกิจการอยู่
4. ฐานะทางการเงินของบริษัทพร้อมรายละเอียด
5. แผนงานในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ทั้งรวมทั้งหลักทรัพย์
ที่เสนอขาย วิธีการเสนอขาย สัญญาการระกันการขาย

6. ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน
7. ค่าตอบแทนที่ให้แก่ผู้จัดตั้งบริษัท
8. รายละเอียดอื่น ๆ ที่สำคัญ 1

แบบรายการในการขอจดทะเบียนนี้จะต้องยื่นไปพร้อมกับเอกสารอื่น ๆ อาทิเช่น หนังสือบริคณห์สนธิของบริษัท หนังสือชื้อรวม รายงานการประชุมผู้ถือหุ้นที่อนุมัติให้ออกหุ้นในครั้งนั้น และสัญญาในเรื่องการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่กำกับผู้จำหน่ายหลักทรัพย์ เป็นต้น 2

ค. ประเทศอังกฤษ

รายการในการขอจดทะเบียนหนังสือชื้อรวมตามพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด ปี ค.ศ. 1948 ให้ใช้แบบรายการที่ 4 (Fourth Schedule) ซึ่งจะมีรายการต่าง ๆ ที่สำคัญอันประกอบด้วย รายละเอียดที่เกี่ยวกับตัวบริษัท วันที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท วัตถุประสงค์ในการจดทะเบียน จำนวนทุนจดทะเบียน โครสร่างของเงินทุน รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น ราคาหุ้นในคลาดรวมทั้งเงินปันผล รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการและผู้สอบบัญชีของบริษัท เป็นต้น 3

1 Misao Tatsuta : Securities' Regulation in Japan P. 51.

2 Ibid., P. 45.

3 Section 41 Companies Act 1948 Palmer's Company Law (London: Stevens and Sons Limited 1976) P. 1030, 1250-1253.

อนึ่ง เนื่องจากการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนในประเทศอังกฤษนั้น จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนหนังสือชวณต่อตลาดหลักทรัพย์ (The Stock Exchange) ด้วย เพราะฉะนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนหนังสือชวณ ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้ใช้แบบรายการ "Application for Admission to the Official List" ซึ่งจะมีรายการต่าง ๆ ที่ต้องแสดงในหนังสือชวณต่อตลาดหลักทรัพย์ด้วย ¹

ง. รายการในการขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติวิธีพินิจหาธนจํากัก พ.ศ. 2521

แบบรายการขอจดทะเบียนหนังสือชวณ การขอจดทะเบียนหนังสือชวณนี้ ผู้พินิจหาธนขอจดทะเบียนจะต้องดำเนินการโดยวิธีแบบ ซึ่งกำหนดไว้ในประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ฉบับลงวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2522 โดยในแบบคำขอจดทะเบียนหนังสือชวณนี้ ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. แบบคำขอจดทะเบียนหนังสือชวณใหม่ (บมจ. 103) โดยมีรายการแต่เพียงรายละเอียดของผู้ขอจดทะเบียนพร้อมด้วยเอกสารสำคัญที่จะต้องส่ง คือ

1. หนังสือชวณใหม่
2. หนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งตกลงจะเป็นกรรมการของบริษัท
3. สำเนาสัญญาพร้อมคำรับรองของผู้จกจำหน่ายหุ้น
4. สำเนาสัญญาพร้อมคำรับรองของผู้ประกันการจัดจำหน่าย
5. หนังสือรับรองของธนาคารที่รับเป็นตัวแทนในการรับชำระเงินค่าหุ้น
6. งบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนประจำปี

¹ Section 9 of Chapter 1. Admission of Securities to Listing: Authority of the Stock Exchange (London: The Stock Exchange April 1979) P. 6, 185.

ข. แบบคำขอตระเบียนหนังสือชวไนหรือทุนทุก (บมจ. 104)
โดยมีรายการเช่นเดียวกับแบบคำขอตระเบียนหนังสือชวไนหรือทุนทุกประการ

ข้อสังเกต

1. ในเอกสารที่แนบไปพร้อมกับแบบคำขอนั้น ที่นำพิจารณา คือหนังสือ
ยินยอมของบุคคลซึ่งตกลงเป็นกรรมการในกรณีข้างชื่อบุคคลนั้น เป็นกรรมการในบริษัท
ทั้งนี้ เป็นไปโดยผลของเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา 33 แห่งพระราช
บัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ที่ห้ามมิให้ระบอบุคคลใดเป็นกรรมการในบริษัทใดซึ่งเสนอ
ขายหุ้นหรือทุนในหนังสือชวไนเสนอขายหุ้นหรือทุนของบริษัทนั้น เว้นแต่บุคคลนั้นจะ
ได้ให้ความยินยอมลงลายมือชื่อในแบบพิมพ์นายทะเบียนกำหนดส่งไปพร้อมกับคำขอต
ระเบียนหนังสือชวไน ซึ่งในบทบัญญัติดังกล่าว 1 มีเหตุผลว่า ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการ
แอบอ้างชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งไปใช้ และเพื่อป้องกันการปฏิเสธความรับผิดชอบเมื่อมีการ
กระทำความผิดกฎหมายอื่นอีกประการหนึ่ง ผู้ใดฝ่าฝืนกัมมบัญญัติในเรื่องการลงโทษ
จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ตาม
หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายของสหภาพอัฟริกาใต้ ในมาตรา 150²

¹ สรุปการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด และร่างพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่.....) พ.ศ.....
โดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วน
บริษัทพร้อมด้วยความเป็นมาและคำชี้แจง เรียงตามลำดับมาตรา สำนักงานคณะกรรมการ
การกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร: กันยายน 2519 หน้า 61.

² Company Act 1973, Republic of South Africa, Government Gazette
13 th July 1973, Companies Amendment Act 1974, Government
Gazette, 20 November 1974.

2. ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งสำเนาสัญญาการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 33 ว่า ห้ามมิให้ระบุดูกคณใด เป็นผู้จัดจำหน่ายหรือเป็นผู้รับประกันการจัดจำหน่ายหุ้นหรือหุ้นของบริษัใดไว้ในหนังสือชวน เว้นแต่จะได้อิงสำเนาสัญญาพร้อมคำรับรองลายมือชื่อของบุคคลนั้นว่าจัดจำหน่ายหรือรับประกันการจัดจำหน่ายไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียนหนังสือชวน ทั้งนี้ โดยเหตุผลที่ว่า เพื่อป้องกันการหลอกลวงประชาชนให้หลงเชื่อว่าหุ้นหรือหุ้นของบริษัใด เป็นหุ้นหรือหุ้นของบริษัที่มีหลักฐานนำเชื่อถือจนเป็นผู้รับประกันการจัดจำหน่าย ส่วนผู้ผูกพันจนยอมรับประกัน การจัดจำหน่ายจะคงปฏิบัติตามสัญญาการรับประกันการจัดจำหน่าย ซึ่งหากมีการฝ่าฝืนในบทบัญญัติที่มีความผิดทางอาญาก็ส่วนหนึ่ง ทั้งนี้ร่างขึ้นใหม่ตามแบบกฎหมายของสหภาพอัฟริกาใต้ มาตรา 153¹

3. ในเรื่องของหนังสือรับรองของธนาคารที่รับเป็นตัวแทนในการรับชำระเงินค่าหุ้นโดยจัดให้มีบัญชีเงินฝาก เฉพาะสำหรับการรับเงินดังกล่าว โดยต้องมีชื่อตกลงในเรื่องอัตราดอกเบี้ยที่พึงจ่ายด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติตามหลักเกณฑ์ใหม่ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน ที่กำหนดในเรื่องของธนาคารที่รับชำระเงินค่าหุ้นว่าการชำระเงินค่าของหุ้น ไม่ว่าจะชำระพร้อมกับการจองหรือชำระภายหลังเมื่อจัดตั้งบริษัทแล้ว ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทจะต้องทำการตกลงกับธนาคารแห่งใดแห่งหนึ่งซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นธนาคารพาณิชย์ก็ได้ เพื่อเป็นตัวแทนในการชำระเงินค่าของหุ้น การตกลงดังกล่าวนี้ จะต้องกระทำเมื่อจัดทำหนังสือชวน เพราะหนังสือชวนจะต้องระบุชื่อธนาคารที่จะเป็นผู้รับเงินค่าของหุ้นไว้ด้วย การชำระเงินค่าของหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัด ต้องชำระที่ธนาคารที่ระบุชื่อไว้ในหนังสือชวนเท่านั้น โดยธนาคารจะต้องออกหลักฐานการรับฝากเงินค่าหุ้นให้แก่ผู้จ่ายเงิน ในกรณีที่กำหนดให้ชำระเงินค่าหุ้นพร้อมกับการจอง ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทจะต้องทำความตกลงกับธนาคารซึ่งรับเป็นตัวแทนในการชำระเงินค่าของหุ้น จัดให้มีบัญชีเงินฝากโดยเฉพาะสำหรับการชำระเงินค่าของ

¹ เรื่องเดียวกัน. หน้า 62.

หนึ่งพร้อมทั้งกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่พึงจ่ายในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราสูงสุดตามกฎหมายว่า
ด้วยธนาคารนั้น ๆ เช่น คดลงให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้รับชำระเงินค่าจองหุ้นก็ต้องมี
ขอคดลงให้ธนาคารพาณิชย์จ่ายดอกเบี้ยตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์นั้นด้วย ¹

หมวดที่ 4

การจัดทำหนังสือชวน

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

การจัดทำหนังสือชวนตามแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกานั้น ให้จัดทำ
ไปพร้อมกัน ในขณะที่ทำคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน โดยแบบ
รายการต่าง ๆ จะเป็นส่วนหนึ่งของแบบรายการในการจดทะเบียนเสนอขายหลักทรัพย์
ซึ่งได้กำหนดให้ใช้แบบ S. 1 สำหรับใช้ในการจดทะเบียน

ข้อที่นำส่งแก่ตามรัฐธรรมนูญหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 มาตรา 10 ได้ให้
คำจำกัดความของหนังสือชวนไว้ด้วย ทั้งนี้ได้บัญญัติไว้ว่า หนังสือชวนให้ความ
หมายรวมถึง คำเตือน หนังสือเวียน โฆษณา จกหมายหรือการติดต่อกับใด ๆ การเขียน
หรือออกประกาศทางวิทยุหรือโทรทัศน์ เพื่อเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ซึ่งเมื่อ
เปรียบเทียบกับกรออกหนังสือชวนตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521
ไม่ได้ให้คำจำกัดความของหนังสือชวนไว้

¹ เรื่องเดียวกัน. หน้า 65.

อนึ่ง ในการจัดทำหนังสือขรรวนนั้น คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ได้กำหนดให้ระบุข้อความที่สำคัญอันเป็นการเตือนผู้ลงทุนไว้ตามข้อกำหนดที่ 425 ของข้อบังคับซึ่งออกตามความในรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 โดยมีหลักการที่สำคัญว่า คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นผู้อนุมัติหรือไม่อนุมัติการเสนอขายหลักทรัพย์ และไม่ได้รับรองความถูกต้องและสมบูรณ์ของหนังสือขรรวนนี้ การชี้แจงใด ๆ ที่นอกเหนือจากรายการต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในหนังสือขรรวนเป็นการชักจูงกฏหมาย¹

นอกจากนั้นแล้ว ภายใต้รัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ได้กำหนดหลักการไว้ว่าในการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์นั้น (หากไม่มีการสั่งให้แก้ไข) จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 20 หลังจากวันที่รับคำขอจดทะเบียน ฉะนั้นจึงได้มีการกำหนดหลักการในเรื่องให้มีระยะเวลาารอคอย (Waiting Period) คือระหว่าง

¹ Elmer .1 Winter: Complete Guide to Making a Public Stock Offering. P. 111-112. -

"There securities have not been approved or disapproved by the Securities and Exchange Commission, nor has the Commission passed upon the accuracy or adequacy of this prospectus. Any representation to the contrary is a criminal offense."

"No dealer, salesman or any other person has been authorized to give any information or to make any representation other than those contained in this prospectus and if given or made such information and representations must not be relied upon as having been authorized by the Company or the underwriter. This prospectus does not constitute an offer to sell or a solicitation of an offer to buy of the securities offered hereby in any state to any person to whom it is unlawful to make such offer in such State"

เวลาที่ออกจะเป็นจนถึงวันที่ฉบับใช้ อนุญาตให้แจกจ่ายหนังสือชวนเบื้องต้น
(Preliminary Prospectus) หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า "Red Herring
Prospectus" เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ประชาชนและผู้ค้าหลักทรัพย์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง
จะได้ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ก่อน โดยในระหว่างเวลาออกก่อนห้ามการขาย
หรือเสนอที่จะขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนโดยเด็ดขาด

หนังสือชวนที่แจกจ่ายก่อน (Red Herring Prospectus) นี้มีลักษณะ
ที่สำคัญคือ จะต้องไม่มีข้อความใด ๆ ที่เป็นการเสนอขายหลักทรัพย์ และจะต้องไม่ระบุ
ราคาของหลักทรัพย์ที่เสนอขาย และค่าใช้จ่ายที่ให้แก่ผู้จำหน่ายหลักทรัพย์หรือข้อมูล
เกี่ยวกับกับค่าเสนอขาย นอกจากนั้นแล้วที่สำคัญที่สุดจะต้องพิมพ์ข้อความควมข่มขู่ที่
โดยชัดแจ้งไว้บนปกหน้าสุด แจ้งให้รู้ไว้โดยทราบว่าจะไม่ได้เป็นหนังสือชวนให้ซื้อหลักทรัพย์¹

1

Elmer L. Winter: Ibid., P. 135.

"A Registration Statement relating to these securities has been filed with the Securities and Exchange Commission but has not yet become Effective. Information contained herein is subject to completion or amendment. These Securities may not be sold nor may offer to buy be accepted prior to the time the Registration Statement becomes Effective. This prospectus shall not constitute an offer to sell or the solicitation of an offer to buy, nor shall there be any sale of these securities in any State in which such offer, solicitation or sale would be unlawful prior to registration or qualification under the Securities law of any such State."

ข. ประเทศญี่ปุ่น

การจัดทำหนังสือขบวนการแนวทางของประเทศญี่ปุ่นนั้น ให้อำนาจไป
พร้อมกันในขณะที่ทำคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน โดยใช้แบบ
รายการ Form II ที่กำหนดโดยกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแบบ
รายการในการจดทะเบียน¹

ขอให้นำสิ่งเกิดตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1940 ให้นำ
คำจำกัดความของหนังสือขบวนการไวคายน เวนเดียวกันกับในระบบของอเมริกัน ทั้งนี้
โดยโดยบัญญัติไว้ว่า หนังสือขบวนการหมายถึงเอกสารใด ๆ ที่ให้แก่ประชาชนโดยมี
วัตถุประสงค์ เพื่อเสนอขายหลักทรัพย์หรือเสนอขายหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงมาแล้วต่อ
ประชาชน โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของผู้ออกหลักทรัพย์ เอกสาร
หรือแบบการโฆษณาใด ๆ ที่แสดงถึงรายละเอียดกิจการของผู้ออกหลักทรัพย์ให้ถือ
เป็นหนังสือขบวนการ ไม่ว่าจะออกมาเป็นรูปแบบใด ยกเว้นแต่ในกรณีของวิทยุ
หรือโทรทัศน์ ซึ่งเฉพาะส่วนหลังนี้แตกต่างจากของระบบอเมริกัน ทว่าเอกสาร
ใหม่ที่การตีความว่าครอบคลุมถึงเฉพาะที่เป็นลายลักษณ์อักษร เท่านั้น²

ค. ประเทศอังกฤษ

ในการจัดทำหนังสือขบวนการพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด ปี ค.ศ. 1940
ได้กำหนดรายการต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งต้องมีในหนังสือขบวนการมี อาทิเช่น

¹ Misao Tatsuta: Securities Regulation in Japan P. 51.

² Ibid., P. 51.

1. ชื่อบริษัท
 2. ขอความในหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับของบริษัท
 3. ความเกี่ยวพันของบริษัทในกรณี
 4. ข้อ และที่อยู่รวมทั้งอาชีพของคณะกรรมการของบริษัท
 5. การจอง หรือการชำระเงินค่าจองซื้อหลักทรัพย์
 6. วิธีการและกำหนดเวลาจัดสรร และการคืนเงินค่าจอง ซื้อหลักทรัพย์ในกรณีที่ไม่สามารถจองซื้อได้ เป็นต้น ¹
๗. การจัดทำหนังสือชำนตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521

การจัดทำหนังสือชำนตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ² ได้กำหนดเรื่องการจัดทำหนังสือชำนไว้ว่า การจัดทำหนังสือชำนนั้นต้องไม่ใช่ถ้อยคำหรือข้อความใดที่เกินความเป็นจริงหรือเป็นเท็จหรืออาจทำให้ผู้อื่นสำคัญผิดถึงขั้น โดยเหตุผลเพื่อคุ้มครองประชาชนที่เข้าซื้อหรือหุ้นของบริษัทไม่ให้ถูกหลอกลวงหรือเข้าใจผิดควยประการใด ๆ ในขณะที่เกี่ยวกับกฎหมายได้กำหนดรายการของหนังสือชำนไว้ คือ

1. รายการที่จะต้องมีในหนังสือชำนใหญ่หรือหุ้น ในปัจจุบันให้ใช้แบบ บมจ. 003 หนังสือชำนดังกล่าวจะต้องมีรายการ โดยทั่วไป คือ
 1. ขอความในหนังสือบริคณห์สนธิทั้งหมด
 2. รายการต่าง ๆ แลวแต่กรณี ตามมาตรา 26, มาตรา 29, มาตรา 30 และมาตรา 31

¹ Section 38 Companies Act 1948. Palmer's Company Law (London: Stevens and Son Limited 1976) P. 1030.

² พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับพิเศษ เล่มที่ 99 ตอนที่ 144 วันที่ 25 ธันวาคม 2521.

3. การจองหรือการชำระเงินค่างงหุ้นหรือหุ้นกู้ ซึ่งต้องระบุไว้ โดยที่ชัดเจนว่าจะให้ชำระพร้อมกับการจองหรือชำระเมื่อคณะกรรมการเรียกให้ชำระ ข้อธนาคารที่จะรับชำระเงินค่างงหุ้นหรือหุ้นกู้

4. วิธีการและกำหนดเวลาจัดสรรและคืนเงินค่างงหุ้นหรือหุ้นกู้
ให้แก่มือจอง

5. ข้อ ผู้จัดจำหน่ายหรือผู้อุปรับประกันการจัดจำหน่ายหุ้นหรือหุ้นกู้ พร้อมควยเงินไขในการจำหน่ายหรือรับประกันการจัดจำหน่าย (ถ้ามี) ทั้งนี้หากเป็น ในกรณีที่มีการเสนอขายหุ้นของบริษัททั้งชั้นใหม่ ทั้งสี่ข้อจะควยต้องมีรายการเพิ่มเติมตามมาตรา 28 คือ

1. จำนวนหุ้นที่เสนอขายทั้งสิ้นโดยแยกออกเป็น
 - ก. หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ (ถ้ามี) ซึ่งจะเสนอขายต่อประชาชน
 - ข. หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ (ถ้ามี) ซึ่งจะเสนอขายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะ
 - ค. หุ้นบุริมสิทธิที่จะพึงให้แก่มือจองซึ่งต้องระบุไว้โดยชัดเจนพร้อมควยเหตุผลที่สมควรออกหุ้นนั้น ตลอดจนวิธีการจองหุ้นบุริมสิทธิและหุ้นสามัญ (ถ้ามี)
 - ง. หุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิที่ออกให้แก่มือบุคคลใด เสมือนว่าให้ชำระเงินค่างงหุ้นเต็มมูลค่าแล้ว ตามมาตรา 48 (5) (ถ้ามี) พร้อมควยเหตุผลที่ออกหุ้นเช่นนั้น
2. มูลค่าของหุ้นและราคาเสนอขาย
3. จำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการตั้งบริษัทที่จ่ายไปแล้วและที่จะต้องจ่ายอีกทั้งสิ้น

4. จำนวนค้ำคอบแทนที่ให้แก่มุ้จัดตั้งบริษัท (ถ้ามี) พร้อมด้วยเหตุผลที่จะให้มีการจ่ายให้

5. สำระสำคัญของสัญญาที่ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทได้ทำไว้ในนามของนหรือบริษัทอื่นเนื่องในการจัดตั้งบริษัทหรือจัดการบริษัทและบริษัทจะต้องรับผิดชอบ

6. รายการที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521¹ ได้กำหนดรายการเพิ่มเติมที่จะต้องมีหนังสือชวรน ในกรณีตามมาตรา 26 ว่า

6.1 ชอบบริษัท

6.2 การทำหนังสือชวรน

6.3 ระยะเวลาการจองหน โดยกำหนดวันเริ่มต้นของระยะเวลาดังกล่าวภายใน 1 เดือน นับแต่วันทำหนังสือชวรน

6.4 กานายหนาหรือค้ำคอบแทนใด ๆ ที่จะตองจ่ายให้แก่ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หรือผู้ประกอบการจัดจำหน่ายหน จำนวนเงินค้ำคอบที่จะไ้รับทั้งสิ้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว และแสดงจำนวนเงินค้ำคอบที่ไ้รับคอบหนควาย

¹ กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 114 วันที่ 15 กรกฎาคม 2522.

คำทูล รวบรวม

6.5 หลักเกณฑ์วิธีการประเมินราคาทรัพย์สินหรือที่ชำระ
ค่าหุ้น รวมทั้งความสัมพันธ์ของมูลค่าประเมินราคากับ
มูลค่าบริษัทในราคาหุ้นของทรัพย์สินนั้น ๆ ด้วย
ในกรณีที่มีวิธีออกหุ้นในแบบบุคคลใด เสมือนว่าได้
รับเงินค่าหุ้นมูลค่าตามมาตรา 40 (5)

6.6 โครงการประกอบธุรกิจโดยตั้งเป็นเวลาดัง
น้อย 3 ปี โดยระบุประเภทของธุรกิจที่บริษัทจะ
ดำเนินการ วิธีการดำเนินการและเวลาที่
ดำเนินการตลอดจนประมาณการเกี่ยวกับรายจ่าย
เงินทุน รายได้ค่าใช้จ่ายกำไรของธุรกิจ

7. รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการ ทรัพย์สิน หนี้สิน
ของกิจการที่บริษัทจะซื้อหรือรับโอนในกรณีจัดตั้งบริษัท เพื่อซื้อกิจการที่
อยู่นี้แล้ว

8. สถานที่และเวลา วันเวลาที่ขอรับหนังสือขออนุญาตและแบบ
คำขอถือหุ้น

อนึ่ง หากเป็นหนังสือขออนุญาตในการเสนอขายหุ้นของบริษัทที่ยัง
ขายหุ้นไม่ครบตามจำนวนที่จดทะเบียนไว้ครั้งแรก หนังสือขออนุญาต
จะต้องมีรายการเพิ่มเติมตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด คือ¹

¹ พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521. ราชกิจจานุเบกษา
ฉบับพิเศษ เล่มที่ 95 ตอนที่ 149 วันที่ 25 ธันวาคม 2521.

1. จำนวนและชนิดของหุ้นที่ขายไปแล้วทั้งหมด ในการเสนอขาย
2. ชื่อ วันเดือนปี เกิด สัญชาติ และที่อยู่ของกรรมการทุกคน

นอกจากนั้นแล้วหากเป็นหนังสือชชวน ในกรณีที่เป็นการเสนอขายหุ้นของ บริษัทที่เพิ่มทุน หนังสือชชวนจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้ด้วย

1. จำนวนหุ้นที่เสนอขายทั้งสิ้น โดยแยกออกเป็น
 - ก. หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ (ถ้ามี) ที่จะเสนอขายต่อประชาชน
 - ข. หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ (ถ้ามี) ที่จะเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือพนักงานของบริษัท
2. มูลค่าของหุ้นในราคาเสนอขาย
3. เหตุผลในการเพิ่มทุน
4. จำนวนเงินและค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเพิ่มทุน
5. ชื่อ วันเดือนปี เกิด สัญชาติ และที่อยู่ของกรรมการทุกคน
6. รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2522¹ ได้กำหนดแบบรายการเพิ่มเติมที่จะต้องมีในหนังสือชชวน คือ
 - 6.1 โครงการประกอบธุรกิจโดยสังเขปเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี โดยการประมาณการเกี่ยวกับการใช้เงินทุนที่ได้จากการออกหุ้นใหม่ รายได้ ค่าใช้จ่ายและกำไรของธุรกิจ

¹ กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 114 วันที่ 15 กรกฎาคม 2522.

- 6.2 ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่และจำนวนหุ้นของผู้ถือหุ้น 10 ราย ที่ถือหุ้น
ไว้มากที่สุดตามลำดับลงมา ตามที่ปรากฏในทะเบียน
ผู้ถือหุ้น ณ วันที่มีมติให้เพิ่มทุน
- 6.3 สถานที่ และวันเวลาที่ขอรับหนังสือชวชนและแบบคำขอชวชน
2. รายการที่จะต้องมีในหนังสือชวชนที่ขอชวชนของบริษัทจะต้อง (ใ้แบบ
บมจ. ๑๑4) มีรายการดังต่อไปนี้
1. ทุนจดทะเบียน ทุนชำระแล้ว ทุนสำรองตามกฎหมายและเงิน
สำรองอื่น และกำไรที่เหลือจากการจัดสรร ผลขาดทุนสะสม (ถ้ามี) ของบริษัทตาม
ที่ปรากฏในงบดุลประจำปีสุดท้ายก่อนถึงปีปัจจุบัน
 2. ทรัพย์สินของบริษัทที่นำไปตราไว้เป็นหลักประกัน ลักษณะของการ
ประกันและจำนวนหนี้
 3. จำนวนเงินทั้งสิ้นที่บริษัทยังเป็นที่ในการออกหุ้นกู้ครั้งก่อน (ถ้ามี)
 4. จำนวนเงินที่ออกหุ้นกู้ครั้งนี้อัตราดอกเบี้ยและระยะเวลา
 5. จำนวนหุ้นที่เสนอขายทั้งสิ้นโดยแยกออกเป็น
 - ก. หุ้นชนิดไม่ระบุมูลค่า มูลค่าหุ้นและราคาเสนอขาย
 - ข. หุ้นชนิดระบุมูลค่า มูลค่าหุ้นและราคาเสนอขาย
 6. วิธีการเวลาและสถานที่สำหรับการชำระค่าหุ้น การชำระ
ค่าดอกเบี้ยหุ้นและการไถ่ถอนหุ้น
 7. เหตุผลในการออกหุ้น
 8. วิธีการแปลงหุ้นเป็นหุ้นสามัญ (ถ้ามี)
 9. ชื่อ วันเดือนปี เกิด สัญชาติ และที่อยู่ของกรรมการทุกคน
 10. รายการอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ออก
กฎกระทรวง (ฉบับที่ 3) (พ.ศ. 2522) มีรายการเพิ่มเติมที่สำคัญ คือ

- 10.1 ระยะเวลาการจองหุ้น โดยกำหนดวันเริ่มต้นของระยะเวลาดังกล่าวภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทำหนังสือขออนุญาต
- 10.2 คำนายหนาหรือภาคอบแทนใด ๆ ที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์หรือผู้รับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
- 10.3 ประวัติความเป็นมาของบริษัท ประเภทของธุรกิจ ตลอดจนลักษณะและสภาพของโรงงาน และเครื่องจักร
- 10.4 มูลค่าหุ้นตามบัญชี กำไรสุทธิ และเงินปันผลต่อหุ้นหนึ่งหุ้นโดยแสดงเปรียบเทียบย้อนหลังอย่างน้อยห้าปีสุดท้ายก่อนปีที่จดทะเบียนการออกหุ้น
- 10.5 โครงการประกอบธุรกิจโดยสังเขปเป็นเวลายาวอย่างน้อยสามปี โดยประมาณการเกี่ยวกับการใช้เงินทุนที่ได้จากการออกหุ้น รายได้ออกจ่าย และกำไรของธุรกิจ

หมวดที่ 5

การพิจารณาคำขอจดทะเบียนและวันพิมพ์ผลบังคับใช้

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

การพิจารณาคำขอจดทะเบียนนั้นเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ โดยฝ่ายเงินทุนบริษัท (Division of Corporate Finance) ซึ่งจะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางบัญชี กฎหมาย และนักวิเคราะห์ จะเป็นผู้ตรวจเอกสารคำขอจดทะเบียนหนังสือขออนุญาต และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ¹

1

ขั้นตอนในการพิจารณาค่าของจดทะเบียนของฝ่ายเงินบริษัทที่กระทำตามรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่จะพิจารณาอย่างเคร่งครัด ๆ ว่า หากเอกสารที่ยื่นมีการจัดทำไม่ดี หรือมีปัญหาซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการพิจารณามากก็จะไม่ได้รับการรับรอง ขั้นตอนนี้เรียกว่า "bed bugged" จะไม่มีการให้ความเห็นหรือวิจารณ์ในขั้นนี้ แต่เจ้าหน้าที่จะมีการให้คำแนะนำอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การพิจารณาอย่างเร่งด่วน (expedited treatment) วิธีนี้เจ้าหน้าที่จะเพียงพิจารณาเอกสารอย่างเคร่งครัด ๆ โดยไม่ได้พิจารณารายละเอียดของเนื้อหา และตัดสินใจว่าจะมีการพิจารณาต่อไปหรือไม่ หรือควรให้คำวิจารณ์ ขั้นนี้จะมีเพียงให้แก่โครงการเท่านั้น เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของผู้ออกหลักทรัพย์ สมุหบัญชี ผู้ประกันการจำหน่าย อาจต้องยื่นข้อมูลประกอบเพิ่มเติม วิธีการนี้อาจแยกเป็น "summary treatment" ซึ่งมีเพียงการพิจารณาสาระสำคัญ แต่อาจมีข้อคิดเห็นโดยทางวาจาหรือจดหมายสั้น ๆ เจ้าหน้าที่จะไม่ใช้เวลาในการพิจารณาเอกสารที่ยื่นมากเท่าการพิจารณาปกติ แต่จะใช้เวลามากกว่าการพิจารณาอย่างเร่งด่วน ๆ (expedited treatment)

3. วิธีการพิจารณาแบบปกติ (Regular Review Procedure) ในขั้นนี้เอกสารจะได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดซึ่งใช้เวลามาก แต่การพิจารณานี้ไม่ค่อยไต่ถาม¹

¹ Ibid., P. 138.

คณะกรรมการอาจส่งหนังสือให้ความเห็น (Letter of Comment) แก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นตัวแทนของนายพลกฤษฎี โดยจะกำหนดให้ส่งข้อมูลเพิ่มหรือให้อธิบายข้อมูลเพิ่มเติม หนังสือบางครั้งจะเรียกว่า "หนังสือให้แก้ไขความบกพร่อง" (Deficiency Letters) ซึ่งหากไม่ทำการแก้ไขแล้ว คณะกรรมการจะปฏิบัติที่จะยื่นยันวันที่การจดทะเบียนมีผลในบังคับได้¹

ถ้าเป็นการขายหลักทรัพย์โดยผู้ถือหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน คณะกรรมการจะขอคำแถลงถึงข้อมูลจากผู้ถือหุ้นพร้อมทั้งเหตุผลประกอบว่าทำไมถึงขายหุ้นและข้อมูลใดที่เขารู้อาจเป็นปฏิปักษ์ต่อธุรกิจของบริษัท²

วันที่มีผลในบังคับ (Effective Date)

ถ้าในการตรวจสอบการแก้ไขไม่มีความบกพร่องใด ๆ คณะกรรมการจะอนุมัติให้รายการที่ขอจดทะเบียนมีผลในบังคับ และจะแจ้งแก่บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนผู้ออกหลักทรัพย์ทราบรายการที่ขอจดทะเบียนตามที่ใดแก้ไขจะมีผลในบังคับนับแต่วันที่แจ้งให้ทราบ ซึ่งโดยปกติจะเป็นวันที่ 20 นับจากวันที่รับคำขอจดทะเบียน ผู้เสนอขายหลักทรัพย์จะได้รับอนุมัติให้ขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไป³

อนึ่ง เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาประกอบด้วยรัฐหลายรัฐที่แยกเป็นอิสระกัน ในแต่ละรัฐจะมีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อ

¹ Ibid., P. 129.

² Ibid., P. 139.

³ Ibid., P. 139.

ประชาชนในรัฐของตน ซึ่งเรียกรวมว่า "Blue sky Law" เช่นในบางรัฐถือว่าการจดทะเบียนคดงนามความเห็นชอบของรัฐนั้นเสียก่อน ตั้งแต่คำขอจดทะเบียนหลักทรัพย์ การตรวจสอบคำขอและเอกสารทางโดยรัฐนั้น ถ้าเป็นที่พอใจแล้ว จึงจะได้รับอนุญาตให้ขายหลักทรัพย์ในรัฐนั้น ๆ ได้ ฉะนั้นแม้ว่าจะได้มีการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แล้ว ก็ยังคงศึกษาว่าจะเสนอขายหลักทรัพย์นั้นในรูปใดบ้าง เพื่อจะได้ดำเนินการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ในรัฐนั้นให้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะการอนุมัติของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ไม่มีอำนาจเห็นอกกฎหมายการเสนอขายหลักทรัพย์ของแต่ละรัฐ (State Blue Sky Law) ¹

ข. ประเทศญี่ปุ่น

การพิจารณาคำขอจดทะเบียนนั้นจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลัง โดยสำนักงานหลักทรัพย์ (Securities Bureau) จะเป็นผู้พิจารณาคำขอจดทะเบียน และเอกสารประกอบต่าง ๆ ² ถ้าหากพบว่าข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ก็จะเปิดโอกาสให้ชี้แจง และถือให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องสำหรับเรื่องส่วนใหญ่ที่กระทรวงการคลังจะให้ชี้แจงหรือแก้ไข อาจพอสรุปได้ดังนี้

1. เมื่อมีคำอธิบายที่ไม่เหมาะสมหรือผิดจากแบบรายการ
2. เมื่อผู้ขอจดทะเบียนแจ้งถึงแผนงานที่จะสร้างหรือเลิกกิจการที่สำคัญ

¹ Ibid., P. 153.

² Misao Tatsuta: Securities Regulation in Japan P. 45.

3. เมื่อโรงงานของผู้ขอจดทะเบียนประสบความเสียหายจากภัยธรรมชาติ หรือจากสิ่งอื่นในลักษณะเดียวกัน

4. เมื่อผู้จดทะเบียนจะขายหุ้นเพียง ไม่ไ้มีผู้ขอจองซื้อสูงกว่าราคามูลค่า ที่ตราไว้

5. เมื่อผู้จดทะเบียนลดจำนวนหุ้นลง ภาย เหตุผลว่าทำการเสนอ ขายแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ

6. เมื่อผู้จดทะเบียนมีโครงการที่จะเปลี่ยนวันจองซื้อหุ้นหรือวันชำระ ค่าหุ้น¹

อนึ่ง ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ ค.ศ. 1948 ใช้นับคัม แล้ว ผู้มีประเพณีปฏิบัติ คือ ส่งร่างคำขอจดทะเบียนให้กระทรวงการคลัง พิจารณา ร่างและแนะนำให้แก่ไซขอบกพรองต่าง ๆ ก่อนการจดทะเบียนอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นที่นิยมมาก ต่อมาในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1965 กระทรวงการคลังได้ให้เลิก วิธีการนี้เสีย เพราะเห็นว่า ควรที่จะให้ผู้ออกหลักทรัพย์รับผิดชอบต่อการเสนอขอ เที่ยงจริงต่าง ๆ ในคำขอจดทะเบียนอย่างจริงจังมีใ้ปฏิบัติกันอย่างละคลุมละลวยอย่าง ที่พามา²

¹ Ibid., P. 46.

² Ibid., P. 46-47.

วันพิมพ์ใบบังคับ

ถ้าในการตรวจสอบไม่มีข้อบกพร่องใด ๆ กระทรวงการคลังจะอนุมัติให้การ
ขอตระเบียนมีผลใช้ได้ และจะแจ้งให้ผู้ออกหลักทรัพย์ทราบ ซึ่งโดยปกติจะเป็นวันที่
30 นับจากวันที่รับคำขอตระเบียน ¹

ข้อสังเกต

โดยบัญญัติของกฎหมายกระทรวงการคลังจะไม่รับผิดชอบความถูกต้อง
และสมบูรณ์ของรายการที่ปรากฏในหนังสือชชวนหรือรับประกันราคาของหลักทรัพย์ที่
เสนอขายเพราะเหตุว่าหนังสือชชวนนี้มีผลใบบังคับแต่อย่างไร ²

ค. ประเทศอังกฤษ

การพิจารณาคำขอตระเบียนหนังสือชชวนตามพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด
(Companies Act 1948) นั้นเป็นหน้าที่ของกรมการค้าโดยฝ่ายบริษัทจำกัด
(The Companies Division of the Department of Trade) และให้ส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำขอตระเบียนหนังสือชชวน ถึงต้องยื่นขออนุมัติต่อตลาด
หลักทรัพย์นั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ ฝ่ายบริษัทจดทะเบียน (Quotation
Department) ³

¹ Ibid., P. 47.

² Ibid., P. 47.

³ Barry A.K. Rider: The Regulation of the British Securities Industry (London: Oyez Publishing Limited April 1979) P. 6, P. 20.

สำหรับวันที่มีผลบังคับใช้สำหรับหนังสือชวณให้ชอหุนนั้น ตลาดหลักทรัพย์
ได้กำหนดความหากได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แล้วก็ได้เผยแพร่และโฆษณาหนังสือ
ชวณที่ได้รับอนุมัติได้ 1

ง. การพิจารณาค่าของจดทะเบียนและวันที่มีผลบังคับใช้ ตามพระราช-
บัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521

การพิจารณาค่าของจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด 2
หากพิจารณาในมาตรา 24 และมาตรา 34 แล้ว จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวได้
กำหนดไว้แต่เพียงในเรื่องการจดทะเบียนหนังสือชวณให้ชอหุนก่อนนายทะเบียน
และตองนำหนังสือชวณนั้นไปชอจดทะเบียนชอนนายทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่
วันทำหนังสือชวณเสร็จ

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในมาตรา 205 และมาตรา 206 ซึ่งเป็นบท
บัญญัติทั่วไป ในเรื่องของการจดทะเบียนตาง ๆ ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน
จำกัดแล้ว ก็พอกำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณาค่าชอได้ คือ

1. ในการดำเนินการรับจดทะเบียนหนังสือชวณ ในนายทะเบียนและ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบถามขอเท็จจริง และให้ผู้ชอจดทะเบียนส่งเอกสารที่
เกี่ยวข้องหรือนำบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ชอชอตามความจำเป็น

1

Authoritis of the Stock Exchange: Admission of
Securities to Listing (London: The Stock Exchange 1979) P. 6.

2

ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 95 ตอนที่ 149 วันที่ 25 ธันวาคม
พ.ศ. 2521.

2. ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนถูกต้องและครบถ้วนแล้วให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน แต่ถาปรากฏว่าคำขอจดทะเบียนมีรายการไม่ถูกต้องหรือแนบเอกสารไม่ครบถ้วน หรือรายการใดในคำขอจดทะเบียนหรือเอกสารมีข้อความขัดต่อกฎหมาย ให้นายทะเบียนแจ้งให้ผูขจดทะเบียนจัดการแก้ไขให้ถูกต้องหรือจัดให้มีครบถ้วน หรือทำให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อน เมื่อผูจดทะเบียนจัดการตามที่ได้รับแจ้งให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน

3. ถ้านายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนเป็นหนังสือให้ผูจดทะเบียนทราบโดยเร็ว และให้สิทธิผูจดทะเบียนอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไ้ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

สำหรับวันที่มีผลบังคับใช้ในการขอจดทะเบียนหนังสือชวชนนี้ เมื่อพิจารณาจากมาตรา 24 และมาตรา 206 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว จะเห็นว่าวันที่มีผลบังคับใช้คือวันที่นายทะเบียนได้รับจดทะเบียนหนังสือชวชน

ข้อสังเกต

ปัญหาที่น่าพิจารณาคือระยะเวลาสำหรับการพิจารณาคำขอจดทะเบียนหนังสือชวชนนั้น ไม่ได้มีกำหนดไว้ในกฎหมายแต่ประการใด ซึ่งจะเห็นได้ว่าแตกต่างจากที่ใช้อยู่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเมื่อศึกษาจากรายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว ¹ จะเห็นได้ว่ามีการพิจารณาประเด็น เรื่อง

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาชนจำกัด ครั้งที่ 4/2520 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 17 กุมภาพันธ์ 2520.

ระยะเวลาของการพิจารณาคำขอจดทะเบียนหนังสือขานไห้หรือหุ้บจาย โดยผลสรุป
จากการพิจารณาของที่ประชุมไห้ถือเป็นเรื่องภายในของเจ้าหน้าที่เองวาจะเป็น
พิจารณาเรื่องการจดทะเบียนหนังสือขานไห้หรือหุ้บจายนี้ไห้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

หมวดที่ 6

การโฆษณาขานไห้หรือหุ้บจาย

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

ตามหลักการของ รัฐบัญญัติหลักทรัพย ปี ค.ศ. 1933 ที่ต้องการไห้
การเผยแพร่ขอมูลอย่างเพียงพอและถูกต้องเกี่ยวกับผู้ออกหลักทรัพยและหลักทรัพยที่จะ
เสนอขายต่อประชาชน ฉะนั้น จึงได้มีการควบคุมการเผยแพร่และโฆษณาการเสนอ
ขายหลักทรัพยต่อประชาชน โดยในรัฐบัญญัติดังกล่าว ได้บัญญัติไววา

ก. ตามมาตรา 5 (a) ของรัฐบัญญัติหลักทรัพย ปี ค.ศ. 1933
ถือวาเป็นการผิดกฎหมาย ที่จะเสนอขายหลักทรัพย ยกเวนแต่วา การจดทะเบียนการ
เสนอขายหลักทรัพยไ้มีผลไ้บังค้บแล้ว

ข. ตามมาตรา 5 (b) ของรัฐบัญญัติหลักทรัพย ปี ค.ศ. 1933
ถือวาเป็นการผิดกฎหมายที่จะใช้ เครื่องมือสื่อสารการรับส่งระหว่างรัฐหรือไ้ไปรษณีย
ในการส่งหนังสือขานไห้หรือหุ้บจาย ยกเวนแต่วาหนังสือขานไห้หรือหุ้บจายนั้นไ้จดทะเบียนและ
มีขอมูลต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว

ค. ตามมาตรา 5 (c) ของรัฐบัญญัติหลักทรัพย ปี ค.ศ. 1933
จะถือวาการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดไมวาจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ใช้ เครื่องมือสื่อสาร
การขายส่งระหว่างรัฐหรือไ้ไปรษณีย ในการเสนอขายหลักทรัพย ถือวาเป็นการกระทำ
ที่ผิดกฎหมาย ยกเวนแต่วาจะไ้ดำเนินการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพยต่อคณะ
กรรมาธิการตลาดหลักทรัพย

นอกจากนั้นแล้วในมาตรา 16 แห่งรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่าหนังสือชวน ว่าให้หมายความถึงประกาศ หนังสือเวียน โฆษณา จดหมาย หรือการสื่อสารทั้งในรูปของการเขียน หรือโดยทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ที่เป็นการเสนอขายหลักทรัพย์ยกเว้นแต่จะเป็นการโฆษณาเผยแพร่ที่ได้กระทำภายหลังจากที่เป็นการเสนอขายหลักทรัพย์ มีผลบังคับใช้ซึ่งจากบทบัญญัติจะเห็นได้ว่า ได้มีการควบคุมการโฆษณาเผยแพร่การเสนอขายหลักทรัพย์และหนังสือชวนอย่างกว้างขวาง ¹

อนึ่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะลงประกาศแจ้งความการเสนอขายหลักทรัพย์ในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเรียกว่า "Tombstone Ads" ข้อมูลที่จะลงในประกาศแจ้งความต้องมีจำกัดภายใต้ข้อกำหนดของคณะกรรมการการค้าหลักทรัพย์ กล่าวคือรายการที่จะลงแจ้งความจะประกอบไปด้วย ชื่อของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ประเภทของหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่นำเสนอสขาย ราคาที่เสนอขาย และชื่อของผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ทุกราย โดยประกาศแจ้งการเสนอขายหลักทรัพย์มีใ้มองเพื่อการโฆษณาขายหลักทรัพย์ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งใหญ่สนใจจะซื้อหลักทรัพย์ โค้ทราบถึงสถานที่ที่จะซื้อหนังสือชวนหรือหลักทรัพย์ได้ โดยปกติผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์จะประกาศแจ้งความนี้ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับทั้งประเทศ อาทิเช่น The wallstreet Journal, The New York Times เป็นต้น ²

¹ Elmer L. Winter. Complete Guide to Making a Public Stock Offering, P. 156-157.

² Buckley. Buckley, Plank: SEC Accounting, P. 61.

๑. ประเทศญี่ปุ่น

สำหรับการโฆษณาเผยแพร่การเสนอขายหลักทรัพย์นั้น เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความของคำว่าหนังสือชวนให้ซื้อหลักทรัพย์ ที่ให้ความหมายถึงเอกสาร (Instrument) ที่แจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงเรื่องการเสนอขายหลักทรัพย์ หรือการเสนอขายหลักทรัพย์ที่เปิดเผยมาต่อประชาชน (Any instrument given to the public, for the purpose of a public offering or secondary distribution" โดยอธิบายถึงกิจการของผู้ออกหลักทรัพย์และหลักทรัพย์ที่เสนอขาย ไม่ว่า "เอกสาร" (Instrument) หรือการโฆษณา (Advertisement) ที่แสดงถึงกิจการของผู้ออกหลักทรัพย์ ให้ถือเป็นหนังสือชวนให้ซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมด และต้องมีข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ใดแจ้งไว้ในแบบคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์¹

ข้อสังเกต

ทั้งนี้ไม่รวมความถึงวิหุ และโทรทัศน์ เหมือนอย่างของระบบอเมริกัน โดยเฉพาะคำว่า "เอกสาร" (Instrument) ให้ความหมายเพียงที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้ที่กำลังพิจารณาแก้ไขเรื่องนี้²

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Misao Tatsuta: Securities Regulation in Japan:

P. 51.

²

Ibid., P. 51.

ก. ประเทศอังกฤษ

สำหรับการโฆษณาเผยแพร่ในเรื่องการเสนอขายหลักทรัพย์ในประเทศ
อังกฤษนั้น เมื่อพิจารณาคำจำกัดความของคำว่าหนังสือชวน ตามระเบียบว่าด้วย
การรับหลักทรัพย์ (Admission of Securities to Listing) ได้กำหนดไว้
ว่า หนังสือชวนหรือหนังสือพิมพ์รวมถึง การโฆษณา หนังสือเวียน รางการโฆษณา
หรือเอกสารอย่างอื่นที่ตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งร่างในการพิมพ์เผยแพร่ด้วย ¹

นอกจากนี้แล้ว ฝ่ายบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์ ยังกำหนดไว้อีก
ว่า หากบริษัทประสงค์จะโฆษณา การเสนอขายหลักทรัพย์บริษัทตน (Preliminary
announcement of a public offering) ในเกณฑ์ทั่วไปโดยราบ บริษัทจะ
ต้องยื่นสำเนาเอกสารการโฆษณา จำนวน 4 ชุด เพื่อขออนุมัติก่อนการโฆษณาต่อ
สื่อมวลชน มีกำหนดระยะเวลา 4 วันด้วย ²

อนึ่ง สำหรับการโฆษณาในหนังสือพิมพ์นั้น ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนด
ให้การโฆษณาต้องทำตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด และต้องลงโฆษณาในหนังสือราย
วันในกรุงลอนดอนอย่างน้อย 2 ฉบับด้วย ³

ง. การโฆษณาชวนหรือหนังสือพิมพ์ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด

พ.ศ. 2521

ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการโฆษณาชวน
หรือหนังสือพิมพ์ของบริษัทใดต่อประชาชน ตามมาตรา 35 จะกระทำได้อ่อนโยน

¹ Authority of the Stock Exchange: Admission of Securities to Listing, P. 169.

² Ibid., P. 172.

³ Ibid., P. 172.

ทะเลเป็นบริษัททะเล เป็นหนังสือชื้อชวานแล้ว การโฆษณาชวนให้ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ ทางสิ่งพิมพ์ จะต้องมีความดังต่อไปนี้

1. จำนวน ทุนมูลค่าและราคาหุ้นหรือหุ้นกู้ที่โฆษณาให้ซื้อ
2. ชื่อบริษัท
3. ประเภทของธุรกิจบริษัทจะดำเนินการหรือกำลังดำเนินการ
4. ชื่อและสถานที่ของผู้จัดตั้งบริษัทหรือกรรมการทุกคนแล้วแต่กรณี
5. สถานที่และวันเวลา ที่จะขอรับหนังสือชื้อชวานใด
6. ชื่อผู้จัดจำหน่ายหรือผู้รับประกันการจัดจำหน่ายหุ้นหรือหุ้นกู้ (ถ้ามี)
7. รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามเหตุผลของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด¹ มีเหตุผลว่า เพื่อให้ครอบคลุมถึงการโฆษณาให้ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทที่ออกประชาชนในสิ่งพิมพ์ทุกประเภทไม่จำกัดเฉพาะหนังสือพิมพ์ ในการบัญญัติการโฆษณานั้น เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมรวมทั้งให้โอกาสในการปรับปรุงเพิ่มเติมรายการต่าง ๆ ที่จำเป็นโดยเพิ่มความเข้ม (7) ขึ้นซึ่งในเรื่องที่หากเมื่อพิจารณาถึงการโฆษณาทางคำถึงพิมพ์แล้ว ปัญหาที่น่าจะพิจารณาคือ การโฆษณา โดยจากสื่อสารอย่างอื่น อาทิเช่น ในเรื่องช่องทางวิทยุ โทรทัศน์ ว่าควรมีการควบคุมให้รัดกุมเพียงพอหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการของอเมริกาที่ครอบคลุมถึงการโฆษณาเผยแพร่ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ด้วย

¹ รายงานการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ครั้งที่ 6/2520 วันพฤหัสบดีที่ 24 กุมภาพันธ์ 2520.

สำหรับประเด็นการพิจารณาในเรื่องนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่าควรที่จะแก้ไขกฎหมายในลักษณะการควบคุมที่ครอบคลุมไม่ถึงในเรื่องการโฆษณาเผยแพร่หรือวิธีการสื่อสารอย่างอื่น อาทิเช่น วิทยุและโทรทัศน์ควย

หมวดที่ 7

ความรับผิดชอบในการเสนอขายหลักทรัพย์ประชาชน

โดยในหลักการที่ว่าการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนจะต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักทรัพย์และตัวกิจการที่เสนอขายหลักทรัพย์ และมีรายละเอียดสำคัญที่ใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างเพียงพอและถูกต้อง และที่สำคัญคือห้ามการเสนอขายหลักทรัพย์ควยวิธีการใด ๆ อันเป็นการหลอกลวงหรือทำการใด ๆ ที่ทำให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดหรือหลงผิดจากความเป็จริง เพราะฉะนั้น หากมีการกระทำดังกล่าวเกิดขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งในทางแพ่งและทางอาญาคตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นจะกำหนดชน

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

ตามรัฐธรรมนูญหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ในกรณีที่มีการกระทำผิดในการเสนอขายหลักทรัพย์ประชาชน คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ มีอำนาจที่จะดำเนินการกับการกระทำผิดนั้นโดย

1. มีคำสั่งระงับ (Stop Order)

ถ้าคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์เห็นว่า ในคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนมีรายการที่เป็นเท็จหรือมีการละเลยข้อเท็จจริงที่จะแจ้งในการจดทะเบียน คณะกรรมการจะมีคำสั่งยื่นให้แยกบุคคลที่เกี่ยวข้องและให้โอกาสที่จะชี้แจงในเรื่องนั้น เสร็จแล้วคณะกรรมการอาจมีคำสั่งระงับการจดทะเบียน

การเสนอขายหลักทรัพย์นั้น แต่อย่างไรก็ตามภายใน 15 วัน หลังจากได้รับคำเตือน แล้วหากบุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีการแก้ไขตามที่สั่งนั้นแล้ว คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์อาจจะประกาศยกเลิกคำสั่งดังกล่าวเสียก็ได้¹

2. ขอคำสั่งของศาลให้ระงับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

(Injunction)

ถ้าคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์เห็นว่าบุคคลใดกระทำการหรือจะกระทำการฝ่าฝืนรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ หรือข้อบังคับของคณะกรรมการ ตลาดหลักทรัพย์ อารรองขอศาลสหรัฐ (Federal Court) ให้ระงับการกระทำหรือให้กระทำการใด ๆ เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนก็ได้²

นอกจากนี้แล้ว บุกระทำความผิดตามรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ยังจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งในทางแพ่งและทางอาญา ดังนี้

ก. ความรับผิดในทางอาญา

ตามมาตรา 24 แห่งรัฐบัญญัติหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1933 ได้บัญญัติให้บุคคลใด ๆ ที่มีเจตนาฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับของคณะกรรมการหลักทรัพย์ หรือมีเจตนาสร้างข้อมูลเท็จหรือไม่ระบุข้อเท็จจริงที่ควรต้องแจ้งแล้ว จะมีความผิดในทางอาญา โดยมีโทษปรับไม่เกิน 10,000 เหรียญสหรัฐ หรือจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ³

1

Elmer L. Winter: Complete Guide to Making a Public Stock Offering. P. 142.

2

Ibid., P. 142.

3

Ibid., P. 142.

ข. ความรับผิดชอบในทางแพ่ง

ตามมาตรา 11 แห่ง**รัฐบัญญัติหลักทรัพย์** ปี ค.ศ. 1933 ใ้บัญญัติให้บุคคลผู้ซื้อหลักทรัพย์ อาจดำเนินคดีทางแพ่งแก่บุคคลผู้ลงนามในคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ กรรมการ ผู้สอบบัญชี วิศวกร ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยในมาตรา 11 (๑.) ของ**รัฐบัญญัติดังกล่าว** ใ้บัญญัติไว้ว่าในกรณีที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของคำขอจดทะเบียนภายหลังจากมีผลใช้บังคับแล้ว ปรากฏว่ามีข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือไม่ระบุนข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อแจ้งเพื่อบริโภคเข้าใจผิดในข้อมูลดังกล่าว บุคคลที่เกี่ยวข้องย่อมมีความรับผิดชอบ เว้นเสียแต่ว่าจะพิสูจน์ได้ว่าในเวลาอันตนเอง ไม่ทราบถึงความเท็จหรือการที่ไม่ระบุนข้อเท็จจริงดังกล่าว ¹

ข. ประเทศญี่ปุ่น

ตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ ปี ค.ศ. 1948 ได้กำหนดว่า ถ้าหากกระทรวงการคลัง เห็นว่าในคำขอจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน มีรายการที่เป็นเท็จหรือมีการละเลยข้อเท็จจริงที่ตองแจ้งในการจดทะเบียน กระทรวงการคลังจะมีคำเตือนให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องและให้โอกาสที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นถึงกระทรวงการคลัง ถ้ามีคำสั่งระงับการจดทะเบียนการเสนอขายหลักทรัพย์นั้น แต่อย่างไรก็ตามหากได้มีการแก้ไขแล้ว กระทรวงการคลังอาจเพิกถอนคำสั่งระงับนั้นก็ได้ นอกจากนั้นบทบัญญัติในเรื่องนี้ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็จะต้องมีความรับผิดชอบทั้งในทางแพ่งและอาญา เช่นเดียวกับกับ**รัฐบัญญัติหลักทรัพย์** ปี ค.ศ. 1933 ของประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะใช้แบบอย่างเดียวกัน ²

1. Ibid., P. 142-145.

2 Misao Tatsuta Securities Regulation in Japan, P. 48.

ค. ประเทศอังกฤษ

ตามพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด ปี ค.ศ. 1948 ของประเทศอังกฤษได้กำหนดให้ผู้ถือหุ้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความรับผิดชอบในทางแพ่งและทางอาญา ถ้าหากการจดทะเบียนหนังสือชำนในศาลากลางหรือมีรายการที่เป็นเท็จหรือละเลยข้อเท็จจริงที่จะกองแจ้ง ซึ่งพลหรือจรรยาได้ดังนี้

ก. ความรับผิดชอบในทางอาญา

บุคคลใดแจ้งข้อมูลที่เป็นเท็จในหนังสือชำนให้หรือผูกพันหมายได้กำหนดให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 500 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ ยกเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าในขณะนั้นตนเองไม่ทราบถึงข้อความที่เป็นเท็จ หรือเชื่อว่าข้อความที่ตนแจ้งนั้นเป็นข้อความที่เป็นจริง ¹

ข. ความรับผิดชอบในทางแพ่ง

นอกจากความรับผิดชอบในทางอาญาแล้ว ตามพระราชบัญญัติบริษัทจำกัด ปี ค.ศ. 1948 ได้กำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายหลักทรัพย์ ซึ่งได้แก่กรรมการของบริษัทในขณะที่ออกหนังสือชำน บุคคลใด ๆ ที่ยอมให้ชื่อตนเองว่าเป็นกรรมการของบริษัทไว้ในหนังสือชำนบุคคลที่ใดรับมอบอำนาจให้ออกหนังสือชำน

1

Section 44 Companies Act 1948 Palmer's Company Law
(London : Stevens and Son Limited, 1976) P. 1035.

จะตองรับผิดชอบไซ้คาเสียหาย ใ้แกยชื้อหลักทรัพย์นควย อยางไรก็คามหากตนเอง พิสูจน์ไควาในขณะนั้นไมทราบถึงชื้อคาที่เป็นเท็จหรือมีชื้อเท็จจริงที่ตองแจง อาจจะมี ความรับผิดชอบ 1

อนึ่ง ส้าหรับความรับผิดชอบของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวกับระเบียบ ของตลาดหลักทรัพย์ (Admission of Securities to Listing) นั้น ได้กำหนดวา ถ้าหากการจดทะเบียนหนังสือชื้อวานใ้ขอหลักทรัพย์มีการแจงรายการ ที่เป็นเท็จ หรือละเลยชื้อเท็จจริงที่ตองแจงแลว ตลาดหลักทรัพย์มีอำนาจที่จะเพิกถอน หลักทรัพย์นั้น จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ 2

ง. ความรับผิดชอบพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521

ความรับผิดชอบในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ตามพระราชบัญญัติบริษัท มหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ได้มีบทบัญญัติสำหรับความรับผิดชอบในทางอาญาไว้ดังนี้ คือ

1
Section 43 Companies Act 1948 Palmer's Company Law (London : Stevens and Son Limited, 1976) P. 1033.

2
Committee to Review the Functioning of Financial Institutions: REPORT P. 305.

1. บทลงโทษในเรื่องการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน ตามความในหมวดที่ 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด โดยมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 24 และ 25 ที่ห้ามมิให้ผู้ริเริ่มจัดตั้งหรือบริษัทเสนอขายหุ้นหรือหุ้นต่อประชาชนหรือบุคคลใด เว้นแต่จะไต่คดีและเป็นหนังสือชำนวนและส่งมอบหนังสือชำนวนต่อประชาชนหรือบุคคลนั้น ๆ ภาย และขอห้ามในมาตรา 25 ห้ามมิให้บุคคลใด โฆษณาหนังสือชำนวนที่นายทะเบียนยังมีได้รับจดทะเบียนหรือนายทะเบียนรับจดทะเบียนเกิน 3 เดือนแล้ว ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 215 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด

2. บทบัญญัติในมาตรา 217 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ได้กำหนดว่า การใส่หนังสือชำนวนที่มีถ้อยคำหรือข้อความใดที่เป็นเท็จในสาระสำคัญแล้วต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ในบทบัญญัติความผิดในมาตรา 245 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ได้กำหนดว่าผู้ใดโฆษณาอ้างถึงบุคคล ตำแหน่งหน้าที่ บัญชี รายงานหรือกิจการอันเกี่ยวกับบริษัทอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ หรือปกปิดข้อความอันเป็นสาระสำคัญ เพื่อจูงใจบุคคลให้เข้าเป็นผู้อนุมัติหรือหุ้นกู้ใหม่อบหมายหรือให้ส่งทรัพย์สินให้แก่บริษัทนั้น หรือให้เขาเป็นผู้ค้ำประกันหรือให้ทรัพย์สินเป็นประกันบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 600,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4. นอกจากนั้นแล้วในการชำนวนให้หรือหุ้นโดยมีเจตนาทุจริตดังกล่าว อาจมีความผิดตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 348 ในเรื่องเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สิน

สำหรับความรับผิดชอบในทางแพ่งนั้น ไม่ได้มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท
มหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 จึงน่าจะเป็นเรื่องหนักหัวไปให้ผู้เสียหายควรร้องฟ้อง
ศาล เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้ชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย